

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 7 • Perjantaina 13. huhtikuuta 2012

63. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 23 %)

Alhon kyläkirja matkalla lukijoille

Kirjan tekijät huokaisivat helpotuksesta, kun kirjalaatikot kolahtavat toimituksen pöydälle. Suuri urakka on ohitse. 6.6.2010 alkanut projekti on takanapäin. Tuona kesäisenä päivämääränä kirja-asiaa kokoontuivat pohtimaan Ahti Kurri, Lauri Pölkki, Lauri Pösö, Veikko Repo, Kalevi Ristolainen ja Oiva Rouhiainen.

Kirjan tekijöiksi valikoitui-
vat Ahti Kurri, Lauri Pölkki ja
Veikko Repo.

- Ryhmä tuki meitä koko ajan, lisäksi Olavi Kilpiö antoi käyttöömmekä kaikki isänsä valokuvat, niitä löytyy kirjasta. Ahti kävi kaikki valokuvat lävitse parantaen niitä painoa varten, kertoo Lauri Pölkki ja toteaa, että ilman Veikko Revon ja Ahti Kurrin panosta kirja olisi jäänyt toteutumatta, vaikka ensimmäinen idea kirjasta tulikin Lauri Pölkin suusta.

- Olin tehnyt juuri sukukirjoja Kurrin ja Kemppisen suvuista ja ajattelin pitää hetken taukoa. Molemmat ovat alholaisia sukua ja niiden pohjalta tiesin paljon Alhosta, kertaa tiimiin lähtöään Ahti Kurri, joka on sukua 68:aan taloon Alhon kylän 128 talosta.

- Ahdilla oli velvollisuus tulla mukaan sukutaustansa vuoksi, Lauri Pölkki naurahtaa.
- Minulla taitaa olla kaikkiin taloihin yhteyttä, Veikko Repo vetää vielä paremmaksi. Hänen sukujuurensa sekä isän että äidin puolelta ovat Kurkijoella, niin pitkälle kuin vain sukututkijan tiedot kantavat.

Tuliko jossain vaiheessa mieli lyödä hanskat tiskiin? - Ei, tulee kuin yhdestä suusta.

Airi Heinonen, jonka muisteluita voi lukea kirjan sivuilta, lahjoitti tekijöille lämpimät lapaset tai kintaat. Kintaita valitsemassa Veikko Repo.

- Ahti teki töitä aamuun saakka, minä lopetin jo 1-2 aikaan aamuyöllä, muistelee Lauri Pölkki.

Miesten työnjako muotoutui niin, että Lauri teki sisältörun-
gon ja taiton, Veikko ja Ahti kokosivat talo- ja sukhistoriat, Ahti talojen asukasestitelyt. Jokaisesta talosta löytyi tietoja, miehet kertovat.

- Muistelujen keräämisessä Kurkijokelainen oli avainasemassa. Selasimme kaikki lehdet. Lisäksi löytyi muistelijoita, joita haastattelimme, Lauri

Pölkki kertoo.

Tietoja tarkistettiin ristiin, miehet lukivat toistensa tekstejä ja yhdessä hyväksyttiin painettava teksti.

Kommelluksiakin sattui.

- Taiton loppuvaiheessa 1. ja 2. oikovedoksen välissä, ruutu meni pimeäksi. Onneksi sain vedoksen palautettua, kertaa Lauri Pölkki kauhun hetkiään tietokoneen ääressä.

Helena Sulavuori

ps. Kirjoittajien kiitokset takasivulla

Siinä ne saapuvat – Kurkijoen ensimmäiset kyläkirjat Alhosta ja Alhonsalosta. Ahti Kurri vas. oli postittanut jo 145 kirjaa, joista yhden kirjan paketteja oli 58 kpl, mukana oli jopa 6 kirjan ennakkotilauksia. Lauri Pölkki oik. kiersi Loimaalla viemässä tilauksia aina koteihin asti.

Kurkijoen Alho ja Alhonsalo pähkinäkuoressa

Sivuja 358, kuvia 87.

Sisältö:

Alhon varhaishistoriaa
Alhon kylän rakenne
Elinkeinot, ammatit ja palvelut
Muut toiminta Alholla
Asukkaat tarinoissa
Sotien vaikutus Alhoon
Sukujuurensa historiaa
Talojen historiaa

Lisäksi kirjasta löytyy tietoa myös Alholta poistuneista suvuista.

Painopaikka: Nord Print Oy, Helsinki 2012
ISBN 978-952-93-0190-4

Kurkijoen 1. kyläkirja

ALHOLAISTA HISTORIAA

yli 350 sivua!

Hinta 25,00 + postituskulut

Tilaa toimituksesta:
050-5213336 tai
toimitus@kurkijoki.fi

Tässä lehdessä

Monet muistavat 1991 palaneen Kurkijoen kirkon. Tuntemattomampi on sen sijaan

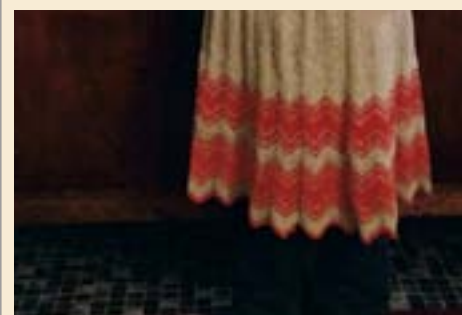
Kurkijoen vanha kirkko,

joka sekin tuhoutui tulipalossa.

Eira Savolainen on tutkinut kirkon vaiheita ja piirtänyt kirkosta kaksi rekonstruktio kuvaa, jotka hän lahjoitti Kurkijoki-museolle.

Kurkijoen vanhasta kirkosta

lisää sivulla.....6

Laita helmat heilumaan ja neulo Hiitolahame!

Mitä kaikkea kaappien kätköistä löytyykään,

siitä kertovat taas käsityöihmiset Pia ja Pirjo.

Lue lisää sivulta.....7

ja tutki, löytyykö omien kaappien kätköistä aarteita Pialle, Pirjolle ja lukijoille esiteltäväksi?

Kurkijoen 66. Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2012 Loimaan yhteiskoululla

Pitäjäjuhlat lähestyvät. Tule tekijäksi yhteisille juhlillemme!

Pitäjäjuhlat toimikunta suunnittelee juhlien ohjelmaa ja käytännön järjestelyjä.

Onko sinulla ideoita? Haluatko tulla tekemään yhdessä juhlia?

Järjestä sukusi, vanhan rippikoululuokkasi tai koululuokkasi tapaaminen juhlien yhteyteen.

Muista laittaa juhlapäivät kalenteriisi ja tule yhteiseen tapaamiseen elokuussa.

Juhlilla lisää takasivulla

Liput liehumaan

Kansallisena

Veteraanipäivänä 27.4.

kunnioituksena niille, jotka puolustivat Suomen itsenäisyyttä ja jälleenrakensivat pirstoutuneen maan.

Toimitus on avoinna tiistaisin ja torstaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 27.4., 11.5. ja 25.5

Tietoisuus suvusta on kuin syli!

- Tuo DNA-juttu pitää lukea vielä uudelleen ja miettiä tarkemmin, miten se oikein toimii, kuului kommentti toimituksen puhelimesta viime lehden jälkeen.

Toivottavasti lukija saa tämän päivän lehdestä lisäselvitystä.

Alhon kyläkirjan tekijät – kaikki innokkaita sukututkijoita – tuntuvat olevan sukua liki joka taloon Alhossa ja useaan koko Kurkijoellakin.

Viime viikolla olin tilaisuudessa, jossa esitelmöijä kertoi iloisena piilossa olleen sukuhaaran löytymisestä ja uusiin sukulaisiin tutustumisesta. Tähän löytöön johti hauska sattuma, ei sukututkimus.

Ydinperheet ovat pienentyneet. Monelle ovat vieraita sanat käly, nato, jopa pikkuserkku. Vieraita sanoina, mutta usein vieraita myös ihmisinä.

Suuri tarve on löytää elämisen viitekehys – suku! Mihin minä kuulun? Millainen sukuni on? Mistä olen kotoisin?

Tietoisuus suvusta on kuin syli. Tukiverkkoa löytyy elämän suruissa ja iloissa kuin myös arkisemmissa ongelmissa. Monesti on helpompi ottaa yhteyttä sukulaiseen – kaukaisempaankin – kuin aivan vieraaseen, kun tietokone tilittaa tai tarvitaan tietoa hyvästä muurarista.

Tietoisuus sukulaisuudesta yhdistää ensi kertaa tapaavat sukulaiset.

DNA-testit auttavat löytämään uusia sukulaisia, mutta yhteyksien luominen jää oman aktiivisuuden varaan. Useasti se aktiivisuus kannattaa!

Helena Sulavuori

Kuolleita

Rakkaamme

Jenny Kaarina HELLSTÉN

o.s. Vaittinen

* 2.2.1923 Kurkijoki

† 16.2. 2012 Riihimäki

Nyt jo levätä saa kädet ahkerat sydän uupunut lyömästä laannut. Mitä teki hän matkalla elämän, nyt sen kaiken on valmiiksi saanut. Kääntyy aurinko pois ja hiljalleen käy tummumaan saapuva ilta, enää meidän toisimme yhdistää vain muistojen kultainen silta. (Riitta Särkijärvi)

Äitiä ja Mummoa kiitoksella muistaen

Eero ja Eeva Liisa
Juho ja Leila
Simo ja Hanna Kaisa
Esko ja Solina
Tessa ja Jerry
Anni
Emma
sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu. Lämmin kiitos osanotosta.

Nimi-päivät

Huhtikuu

viikko 15

13 pe Tellervo

14 la Taito

15 su Linda, Tuomi

viikko 16

16 ma Jalo, Patrik

17 ti Otto

18 ke Valto, Valdemar

19 to Pilvi, Päivi

20 pe Nella, Lauha

21 la Anssi, Anselmi

22 su Alina

viikko 17

23 ma Yrjö, Jyrki, Jyri, Jori, Jiri, Yrjänä

24 ti Pertti, Albert, Altti

25 ke Markku, Marko, Markus

26 to Terttu, Teresa, Tessa

Muistettavaa

Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiiri Tapaaminen torstaina 19.4.2012 klo 18.00 Karjalatalolla Käpylänselä 1 Helsinki. Voit tulla esim. kyselemään jo klo 15 alkaen. Tapaamisen erityisteemana Kylä- ja sukukirjat. Tervetuloa! Lisätietoja Ahti Kurri puh. 050 373 9369, sähköposti ahti.kurri@elisanet.fi.

Hiitolan Pitäjaseuran järj. Sukututkimuspiiri kokoontuu ma. 23.4. klo 17-20 Satakunnan Yhteisökeskus Isolinnank. 16 Pori (käynti pihan puolelta). Opetuksesta vastaa Harri Kekki. Kaikki asiasta kiinnostuneet ovat tervetulleita. Lisät. Raija p. 040 5387401

Kurkijoki-Seuran Kevätretki Vpl. Pyhäjärveläisten kanssa lauantaina 12.5. Käyntikohteet: Tykistömuseo Hämeenlinnassa, Rönnekin viinitila Pälkäneellä ja Lasimuseo Riihimäellä. Lähtö lauantaina 12. toukokuuta klo 8.00 Helsingin rautatieaseman Eliel-aukion laidassa sijaitsevan Hollyday Inn Helsinki City Center hotellin takana olevalta linja-autojen turistibussipysäkiltä Talma-bussin linja-autolla. Mukaan voi halutessa liittyä jo Talma-bussin tuloreitiltä Hyyrylässä linja-autosemalla klo 7.30. Paluu Helsinkiin noin 18-18.30 ja edelleen Hyyrylään. Tiedustelut ja ilmoittautumiset retkelle viimeistään su 29.4.12. mennessä Riitta Sainiolle puh. 040 5447 582 tai riitta.sainio@elisanet.fi tai Sakari Karsilalle puh 0400 210208, tai sakkarisi@welho.com. Retkimaksu peritään bussissa matkan aikana

Kerro perheen ja suvun tapahtumat Kurkijokelaisessa ilmaiseksi

Julkaisemme jokaisessa lehdessä onnittelevia, perhetapahtumia (häät, ristiaiset, valmistuneet yms.). Kuolinilmoitukset ovat maksullisia, mutta muistokirjoitukset julkaisemme maksutta.

Haapasen Hautaustoimisto

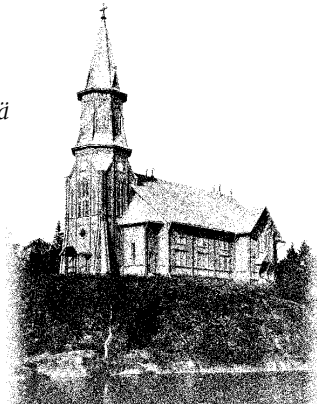
TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Hartaus sunnuntaille
15.4.2012
1. sunnuntai pääsiäisestä

Mukana jatko-osassa

Olen joskus lukenut kirjaa tai katsonut elokuvaa, joka on tehty aiemmin julkaistun tarinan jatko-osaksi. Monta kertaa jatko-osa on pitkittänyt ja vesittänyt alkuperäistä kertomusta. Ajattelen silloin, että kunpa tekijä olisi tajunnut loppuhuipennuksen oikean paikan ja päättänyt teoksensa siihen.

Samanlaisia ajatuksia on herännyt lukiessani Jeesuksen elämäkertaa. Se huipentuu pääsiäiseen, mutta jatkuu myös sen jälkeen. Tuntuu, että ylösnousemus olisi ollut napakka lopetus. Matka joulun seimeltä tyhjälle haudalle olisi muodostanut jätävän kaaren Jeesuksen tarinalle. Hauta on tyhjä, ja kuoleman valta on voitettu. Eikö olisi kannattanut lopettaa siihen?

Pääsiäiskertomus ei kuitenkaan pääty tyhjiin hautaan, sillä se on vain osa alkuperäisen tarinan loppuhuipennusta. Pääsiäispyhien jälkeen Jeesus palaa opetuslastensa luo. Jeesus ilmestyy opetuslapsilleen, jotta nämä uskoisivat hänen voittaneen kuoleman vallan ja nousseen ylös haudasta. Jeesuksen ilmestymiset ovat olennainen osa kertomusta, jotta lukija tai katsoja vakuuttuisi siitä, että Jeesus on Jumalan Poika.

Uusi tarina alkaa, kun opetuslapset lähtivät viemään sanaa ylösnousemuksesta eteenpäin. Näin siirrytään seuraavaan kertomuksen, joka keskittyy kirkkoon ja sen vaiheisiin. Tässä jatko-osassa mekin olemme mukana. Emme vain lue tai katso tätä uutta tarinaa, vaan olemme osa juonta ja tapahtumien virtaa.

Millainen rooli meillä on tässä pääsiäiskertomuksen jatko-osassa? Me olemme todistajia. Vaikka emme näe Jeesusta samalla tavalla kuin opetuslapset näkivät, meidän rooliimme kuuluu pitää esillä ylösnousemusta ja elää siitä.

Todistus voi olla ajatus, puhe tai teko. Tärkeintä on, että todistamme arjessa ja siinä paikassa, missä kulloinkin olemme.

Matti Peiponen

Pastori Matti Peiponen on tohtorikoulutettava Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa.

Työtä tarjolla

Kiinnostaako museotyö?

Kurkijoki-museoon KESÄTYÖNTEKIJÄ

Tehtäviin kuuluu museon esittely viikonloppuisin, muut asiakaspalvelutehtävät ja museon siisteydestä huolehtiminen. Työaika: 2.6.-26.8.2012 la-su: 4-6 tuntia. Juhannuksena museo on suljettu. Museo sijaitsee Loimaan Kojonperässä.

Toivomme reipasta asiakaspalveluhenkeä ja 16 vuoden ikää.

Lisätietoja: kotiseutuneuvos Eino Vepsä, puh. 0500-875211
Vapaamuotoiset hakemukset 30.4.2012 mennessä: Kurkijoki-Säätiö Koulukuja 7, 32200 Loimaa tai toimitus@kurkijoki.fi

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 80 senttiä/mm + alv 23 %

Mustavalk. 60 senttiä/mm + alv 23 %

TILAUSHINNAT:

vuosi 44 euroa

6 kk 25 euroa

Pohjoismaat 49 euroa

Muualle 57 euroa

Tilinumero:

FI 12523900 40000897

Y-tunnus 0204020-9

Sivunvalmistus:

Etusivupaja, Loimaa

Paino: Satakunnan

Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

Murteella

Miten osaat Hiitolassa ja Kurkijoella puhutun murteen? Testaa taitosi. Vastaukset takasivulla.

- 1 Liikata
- 2 Työkätä
- 3 Nujuta
- 4 Kärmeissään
- 5 Kuurupeitto
- 6 Aijaa yllää
- 7 Kivistää
- 8 Lonkottaa
- 9 Kaivata
- 10 Ilettää

Kaipuu saa näkyä

KAIKKI KIVITYÖT

PALVELEMME

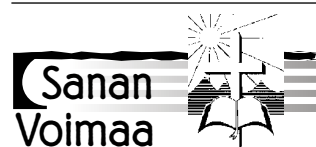
Ma - Pe 9 - 17

LOIMAAN KIVI

KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 263

13.4. Herra, minun Jumalani, kukaan ei ole sinun vertaisesi! Sinä olet tehnyt suuria tekoja, sinä ajattelet meidän parastamme. Minä haluan kertoa teoistasi – niitä on enemmän kuin voin luetella. Ps. 40:6

14.4. Kaikki yksitoista opetuslasta lähtivät Galileaan ja nousivat vuorelle, minne Jeesus oli käskennyt heidän mennä. Kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä, joskin muutamat epäilivät. Matt. 28:16-17

15.4. "Kristuksen tuli kärsiä kuolema ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja kaikille kansoille, Jerusalemissa alkaen, on hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista." Luuk. 24:46-47 Virsi 419:1 Soi, riemuviesti Jumalan, sanoma sovituksen! Hän murtaa salvat vankilan, tuo täyden armahduksen. Nyt liehu, lippu Karitsan! Haudalle kuolleen maailman tuot ylösnousemukseen.

16.4. Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. 1 Piet. 2:2

17.4. "Niin kuin te, Juudan ja Israelin heimot, olette olleet kansojen keskuudessa merkinä minun kirouksestani, niin te tullette olemaan merkinä minun siunauksestani, kun minä olen pelastanut teidät." Sak. 8:13

18.4. Me julistamme teille ilosanoman: Minkä Jumala lupasi meidän isillemme, sen hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen. Hän on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Apost. 13:32-33

19.4. Jeesus seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Joh. 20:26

20.4. Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni, tuonelan kauhut ahdistivat minua, minut valtasi tuska ja murhe. Silloin minä huusin Herran nimeä: "Herra! Pelasta minut!" Ps. 116:3-4

21.4. Herra on oikeamielinen ja laupias, meidän Jumalamme on armollinen. Herra on avuttomien suojelija. Kun voimani uupuivat, hän tuli avukseni. Nyt olen saanut rauhan, Herra piti minusta huolen. Ps. 116:5-7

22.4. Jeesus sanoo: "Totisesti, totisesti: se, joka ei mene lammastarhaan portista vaan kiipeää sinne muualta, on varas ja rosvo. Se, joka menee portista, on lampaiden paimen." Joh. 10:1-2 Virsi 177:1 Jeesus on paimen, hän kanssamme käy, armollaan kantaa, kun tietä ei näy. Lau-maasi suojele, Vapahtaja, pelko ja ahdistus pois hajota.

23.4. Herran uskollisuus täyttää maan. Herra on sanallaan luonut taivaat. Ps. 33:5-6

24.4. Paimenna, Herra, sauvallasi kansaasi, kaitse omaa laumaasi, joka asuu yksin keskellä metsää, kaukana hedelmätarhoistaan. Johda se Basanin ja Gileadin laiturille niin kuin entisinä aikoina. Miika 7:14

25.4. Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin että voitte täyttää hänen tahtonsa. Hepr. 13:20-21

26.4. Jeesus sanoo: "Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut." Joh. 10:14

Vampulan kirjastossa 25.4.

Sota-ajan ikivihreät laulut

Veteraanipäivänä osoitetaan kiitollisuutta ja kunnioitusta sodissa olleille veteraaneille ja heidän omaisilleen.

Tämä päivä on uusin soitaan liittyvä muistopäivä. Sitä on vietetty vuodesta 1987 lähtien. Päiväksi valittiin huhtikuun 27. päivä, jolloin katsottiin Lapin sota päättyneeksi. Veteraanipäivä on myös virallinen liputuspäivä, mutta valitettavasti liput näyttävän liehuvan kovin harvassa.

Veteraanipäivänä järjestetään aiheeseen liittyviä tilaisuuksia. Sankarihaudoille viedään seppeleet, hartaushetki ja kahvi tai ruokailu kuuluvat päivän ohjelmaan.

Vampulan karjalaiset

yhdessä Huittisten kulttuuritoimen kanssa osallistuvat Veteraanipäivän viettoon.

Järjestämme keskiviikkona 25.4. Vampulan kirjastossa kello 19.00 Sota-ajan laulujen konsertin.

Konsertissa esiintyy Oripään kirkkokuoro Katri Rajalan johdolla. Kuoro esittää ikivihreitä, monille tuttuja lauluja. Ohjelmistosta löytyy mm. Elämää juoksuhaudoissa, Äänisen aallot, Kukkivat kummut ja monta muuta mieleen painuvaa tai painunutta laulua.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy ja paikalla on kahvitarjoilu.

Erkki Poutanen

60 VUOTTA SITTEN... Huhtikuun aamu

Nyt keväisen auringon kehrä liekehtii yllä hankien, se on päättänyt retken tehdä luokse talven vankien.

Pois kahle jäinen kirpoo sade lämmin kun tavoittaa, urpu lammaskin unestaan virkoo keväisen elonsa aloittaa.

Olen nähnyt jo kevättä monta monta aamua huhtikuun, sisältyy kaipuuta sanatonta kevään alkavaan aavisteluun.

Jussi Kiiski

Kurkijokelainen N:o 15 – 1952, lauantaina huhtikuun 19. p:nä.

Onnittelut

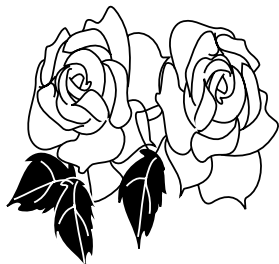

90 vuotta

Iida Ylistö

o.s. Lukka täytti 90 vuotta 30.3., hän on syntynyt Kurkijoen Otsanlahdessa Iida Ylistö toimi lottana Kurkijoella ja sotien jälkeen asettui asumaan Turkuun.

isoäitiä onnittelee Kari Isotalo

Venevajoista

Viime lehteä lukiessaan Lassi Walliuksen huomio kiinnittyi sivulla 7 julkaisuun venevajojen kuvaan.

- Muistan talven, kun siltaa joen yli tehtiin, samana talvena tehtiin toinenkin silta. Siltatöiden pomona toiminut Inananen-niminen mies asui meillä, muistellee Wallius ja toteaa, että Lindtin talon kohdalta pääsi jokseenkin kuivin jaloin joen yli kesällä 1938.

- Venevajat ovat venäläisten rakentamat, ei silloin ollut joen rannassa rakennuksia. Ensimmäiset rakennukset, jotka olivat likellä jokea, olivat Pohjiin kylän tienhaaran lähellä. Siinä oli pieni tupa ja läävä, siinä saattoi olla joku vaja rannassakin, kertoo Lassi Wallius Loimaalta.

Löytö kirpputorilta

Markku Ahokas asteli toimitukseen kirpputorituliaisiin. Taskusta löytyi reilun kahden euron kokoinen metallinen pikkupurkki. Purkista löytyy – yhä edelleen – Kurkijoen apteekin boorisalvaa. Boorisalva on boorihappoa sisältävä antiseptinen salva. Pienen purkin salvasta on käytetty vajaa kolmannes. Purkki lähtee Kurkijokimuseon kokoelmiin.

Lähde pitäjäesittelijäksi Lahteen Karjalaisille kesäjuhlille

Karjalaiset Kesäjuhlat Lahdessa 15.-17.6.2012 kaipaavat reippaasti lisää talkoolaisia. Heitä tarvitaan moneen kohteeseen. Kesäjuhlilla on entiseen tapaan lauantaina ja sunnuntaina 16.6. - 17.6. avoimna luovutetun alueen pitäjää esittelevä infopiste. Siihen infopisteeseen tarvitaan henkilöitä vastaamaan kävijöiden kysymyksiin, opastamaan heitä ja antamaan neuvoja ja vinkkejä. Infopisteessä ovat mukana myös sukuseurat ja pitäjälehdet.

Esittelijäksi tulevan pitää osata etsiä netistä perustietoa pitäjästä tai hänellä tulee muuten olla laajalti tietoa luovutetun alueen pitäjistä. Toiveena on, että kaikki esittelijät pystyvät opastamaan muidenkin kuin oman pitäjänsä asioita kiinnostuneita kävijöitä. Esittelijän tulee osata opastaa kyselijä tiedon lähteille sekä vinkata joitain tahoja, josta saa lisätietoa kuten ao. pitäjän nettisivut, Karjalan kartat ym. Pitää myös osata neuvoa ottamaan yhteyttä

pitäjäseuraan, paikalliseen pitäjäkerhoon, jos sellainen on, tai pitäjää tunteviin henkilöön. Työvuorot järjestetään muutaman tunnin jaksoissa. Esittelijöiden käytössä on tietokoneet.

Pitäjiä esittelevään infopisteeseen haluavat ottaa yhteyttä Karjalan Liittoon Mervi Piipposen p. 09-7288 1714 ja 040- 583 9295 mervi.piipponen@karjalanliitto.fi

Tervetuloa mukavaan joukkoomme!

Kurkijoki-Säätiön STIPENDIT kevään ylioppilaalle

Kurkijoki-Säätiö myöntää vuosittain stipendejä Loimaan Lukiossa, Elisenvaaran Lukiossa tai jossakin muussa lukiossa opiskelevalle abiturientille. Stipendin arvo on 150 €

Stipendin edellytykset:

- opiskelijan sukujuuret ovat Kurkijoella Karjalassa alenevassa polvessa (isovanhempi/mat, isoisovanhempi/mat...)
- stipendin saaja pitää pitämäänsä lyhyen puheenvuoron/esityksen Kurkijokelaisten Pitäjäjuhlaan Loimaalle 11.-12.8.2011
- 11.8. klo 19.00- alkavassa Muistojen illassa Loimaan Lukion stipendiaatti
- 12.8. klo 14.00- alkavassa Päiväjuhlassa Elisenvaaran Lukion stipendiaatti

Stipendin hakeminen:

- stipendiä haetaan hakemuslomakkeella, joka löytyy www.kurkijoki.fi tai alla olevasta osoitteesta
- hakemuslomake toimitetaan Kurkijoki-Säätiön toimistoon 16.5.2012 mennessä

Lisätietoja:

Pirkko Riikonen, p. 040-7421474, e-mail: pirkkori@elisanet.fi

Kurkijoki-Säätiö p. 050-5213336, e-mail: toimitus@kurkijoki.fi
Koulukuja 7, 32200 Loimaa kurkijokelainen@gmail.com

Arvoituksellinen lappunen

Viime lehdessä kysyimme arvoituksellisen lappusen kirjoitusta ja kirjoittajan mahdollisia yhteyksiä Jussilaisen taloon, josta lappunen remontin yhteydessä löytyi. Lappunen innosti monet lukijat miettimään ja etsimään sopivaa nimeä.

Kurkijokelaisen entinen päätoimittaja Raija Hjelm viestitti, että hänen mielestään lapussa lukee Mikko Mylén. Samaan tulokseen päätyivät myös sukututkijat Veikko Repo ja Antti Laukkanen.

- Esimerkkinä kävisi vaikka Mikko Antinpoika

Mylén, maalari Otsanlahdelta, s. 1.5.1903 ja kuollut Pöytyällä 1960-luvulla. Mikkoja on jokunen muukin Kurkijoen historiassa, mutta hän olisi syntymäpaikkansa ja ammattinsa puolesta kelpo ehdokas jättämään nimensä talon rakenteisiin, kirjoittaa Antti Laukkanen.

- Sehän on Ylämyllyn Jaakon ja Eevan talo, toteaa pirteä ääni puhelimesta. Talo sijaitsi Soskuan joen lähellä ja saanut nimensä sen mukaan, että joessa oli joskus ollut mylly, kertoo Martta Perkonoja.

Ihmistä puhuttiin yleen-

sä talonimillä ja Jussilaisia oli Kurkijoella niin paljon, että Jussilaisen Jaakko ja Eevakin tunnettiin paremmin Ylämyllyn Jaakkona ja "Ievana".

Martta Perkonoja (os. Riikonen, isä Pekka Riikonen) oli talon tyttären paras ystävä, vaikka ikäeroa oli jonkin verran.

- Helmi oli ns. teini-ikäinen, minä vasta lapsi. Hän oli perheen ainut lapsi, josta Eeva-äiti käytti aina nimitystä "meidän tytär", en koskaan kuullut hänen käyttävän Helmi-nimeä, Martta Perkonoja muistelee ja ker-

too perheen muuttaneen sodan jälkeen Maaningalle, josta hankkivat maapaikan.

Perheiden välinen yhteys säilyi. Helmi meni naimisiin Kutja-nimisen Salmista koitoisin olleen miehen kanssa.

Viimeksi Maaningalla käydessään Martta Perkonoja kertoo vierailleensa Maaningan hautausmaalla, josta löytyy Jussilaisten ja myös Helmin hauta.

- Helmillä oli kaksi tytärtä, jotka kumpikin asuvat nykyisin pääkaupunkiseudulla, jatkaa kertomusta Arvi Kuusela, Jaakon siskon Marian poika.

Jaakon toinen sisko Iida oli Arvi Kuuselan kummitäti. Iida (Iivonen) asui Hangossa ja hänellä oli 2 poikaa ja tytär.

- Äitini Maria (Varjus, Korpela) asui Kurkijoen

Riekkalassa, josta perhe Pohjanmaan evakkoreissun jälkeen asettui Loimaalle v. 1949, kertoo Arvi Kuusela, joka on kerran käynyt katsomassa äitinsä kotipaikan kivijalkoja Riekkalassa.

Iloisia ja surullisia kuulumisia Hiitolan Nehvolan kylästä

Syksyisin valmistuu myös ylioppilaita. v. 2011 Itsenäisyyspäivän aikaan Santtu Johannes Lähteenmäki sai painaa valkolakin päähänsä. Myös syksy on hyvää aikaa ylioppilaille, silloin juhlaa voidaan viettää myös Suomen Itsenäisyyden merkeissä ja sukulaiset voivat ottaa esille kunniamerkit.

Lämpimät onnitelut seuramme nuorelle jäsenelle hienosta saavutuksesta.

Santtu on Hiitolan Nehvolasta evakkoon lähteneen Aila Lähteenmäen pojan poika.

Juhlaan osallistui myös suvun vanhin, Aila mummon täti 95v. Helvi Tutti.

Heillä kaikilla on juuret syvällä Karjalan mullassa.

Santtu ja hänen isänsä Juha ovat Ailan opastuksella käyneet Nehvolassa sukunsa juurilla ja ihastuneet Karjalan luontoon, viimeistään kääkien kukunta hurmasi myös Santun.

Hiitolan Pitäjätseuran vanhin jäsen on poissa

Helvi Maria Tutti sai viettää pitkän elämän. Hän oli tiettävästi myös Nehvolan kyläläisistä vanhin. Maaliskuun 3. vähän ennen hänen 96 vuosipäiväänsä päättyi hänen pitkä evakkotaipaleensa.

Hänet siunattiin Kullaan hautausmaalle omaistensa viereen. Läheisyydessä lepäävät lukuisat entiset naapurit jotka ovat jo ennen häntä siirtyneet Ikuiseen Karjalaan.

Nehvolan naapurissamme Häränmäessä asunut Helvi täti oli perheellemme läheinen, siskoni Airin kummitäti joka Karjalan matkalla kertoili meille nuoremmille entisajan elämänmenosta kiinnostavia asioita. Muistamme Helvi Tuttia lämmöllä. Osanotimme omaisille.

Raija Laaksonen

Helvi Tutti edessä vas., Aila Lähteenmäki, Juha Lähteenmäki. takana vas. Terho Voutavaara ja Santtu Lähteenmäki.

Kurkijokisia juttuja

Yrjö-ukki tarttui sirppiin

Tyrnin väki vehnäpellolla Alhon suolla. Kuva: Kurkijoki-museon arkisto.

Muistan lapsuuteni Haapavaarasta, että Yrjö-ukkini oli työlle "utala" eli ahne. Hän oli sen aikaiseksi mieheksi pitkä ja janteva. Yhtään ylimääräistä kiloa ei hänellä ollut.

Näin hänet monissa maatilien askareissa, mutta erityisesti jäi mieleen, miten nopeasti hän puukolla te- roitti heinäseipään ja miten rivakasti hän löi sen pystyyn heinäpeltoon!

Tämä toimeliaisuus ja rivakkuus säilyi hänessä pitkälle vanhuuteen. Hän ei tupakoinut ja tuskin käytti lainkaan alkoholia. Näissä lienee hänen riipeytensä salaisuus.

Vielä v.1950 hän käy- tännössä osoitti toimeliaisuutensa. Hän oli tullut käymään vasta edellisenä vuonna hankitulle kesäpaikallamme Keurusselän Niittylän tilalle, joka lienee ollut vanha torppa tai mäkitupa- laisasunto. Tila oli kauniin hiekkarantaisen lahden ran- nalla. Sillä oli hehtaari pel-

toa ja saman verran komeaa honkametsää.

Heti kun ukkini tuli, hän kiinnitti huomiota siihen, että pellon avo-ojat olivat jonkin verran vesakoituneet. Niin ei hänen Haapavaaran tilallaan koskaan päässyt tapahtumaan!

Hän heitti liivit päältään, kääri hihansa ja haki sanaa- kaan virkkamatta liiteristä sirpin. Ja muitta mutkitta hän kävi sirpeineen vesakoituneiden ojien kimp- puun!

Hän oli jo silloin 62-vuo- tias, mutta se ei haitannut tahtia ja niinpä ei aikaakaan kun Niittylän pellon ojat oli- vat vesakoista puhtaat.

Kiitoksena tästä isäni lämmitti rivakalle appi- kolleen savusaunamme ja äitini teki piiraat ja karjalan paistin parhaiden karjalai- sten perinteiden mukaisesti!

Ilta-auringossa vesottu pelto näytti somalta.

Paavo S. Vepsä
Espoo

Vampulan karjalaisten puheenjohtajana jatkaa Paavo Tuunainen (vas.), sihteerinä Kaari Leppämäki ja rahastonhoitajana Mikko Mylén. Erkki Poutanen (oik.).

Vampulan Karjalaiset ry kokousti Vilkas toiminta jatkuu

Seuramme toiminta oli viime vuonna vilkkaampaa kuin moniin vuosiin. Jäsenmäärä lisääntyi muutamalla, kannattavia jäseniä on nyt 58.

Vuoden aikana pidettiin ja oltiin mukana 18 tapahtumassa ja tilaisuudessa. Näissä kävi lähes 700 henkilöä. Se on erittäin suuri määrä verrattuna vanhan Vampulan asukasmäärään.

Huittisten kulttuuritoimen taloudellinen tuki ja kansalaisopiston kanssa tehty yhteistyö mahdollisti monta tapahtumaa.

Perinteinen kyykkä kiinnosti kahden turnauksen verran. Kummallakin kerralla oli mukana lähes kymmenen joukkuetta. Paikalla oli myös joukkueiden kannattajia sekä muuta yleisöä.

Muusta toiminnasta mainittakoon lauluillat, kirkkopyhä, Kurkijoki-aiheiset luennot, Evakko-elokuva ja tupailat. Uutena muotona oli vanhainkodin asukkaiden ulkoiluttaminen.

Paikallislehdet Lautakylä ja Loimaan Lehti julkaisivat useita karjalaisaiheisia juttuja täältä Vampulasta. Kurkijokelaisessa oli erittäin paljon kirjoituksia seuramme toiminnasta, kiitokset erittäin aktiivisella päätoimittajalle.

On myös aiheellista mainita Maaseudun tulevaisuus-lehti. Lehdessä oli lähes puolen sivun artikkeli Vampulan karjalaisista.

Olemme erittäin tyytyväisiä viime vuoden toimintaan. Kiitos aktiivisille jäsenille ja ennen kaikkea seuramme ahkeralla hallitukselle.

Toimintaa pyritään elävöittämään uusin ideoin

Kuluva vuosi asettaa haasteita toiminnallemme. Vuoden päätapahtuma tulee olemaan Kurkijoki-juhlat. Olemme lupautuneet mukaan järjestelyihin talkootöiden muodossa.

Paikallisella tasolla pitää huolehtia, ettei hyvään vauhtiin päässyt toiminta pääsisi lopahtamaan.

Käydyssä keskustelussa tuli esille uusien ideoiden tarve. Sellainen on parhailaan jatkuva neulakinnaskurssi.

Huhtikuun 25. päivänä pidetään Veteraanipäivän konsertti. Vampula-viikolla pidämme taas suosittua lauluillan. Karjalainen kirkkopyhä järjestetään kesän aikana. Kyykkätoiminta jatkuu. Kansalaisopiston kanssa keskustellaan uusien luentojen mahdollisuudesta. Huittisten kulttuuritoimen ja sikäläisen karjalaseuran kanssa jatkamme hyvin alkanutta yhteistyötä.

Tupailtoja jatketaan entiseen tapaan. Tarkoitus olisi tilaisuuksien elävöittäminen ja sillä tavoin saada uusia jäseniä kiinnostumaan tupailtaperinteestä.

Erkki Poutanen

Haasteltiin ja päätettiin Valtuuskunnasta käsin

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan sääntömääräinen vuosikokous pidettiin lauantaina 17.3.2012. Kokouksessa käytiin vilkasta keskustelua monista tärkeistä aiheista. Säätiön hallitus sai hyvää evästystä kuluvalle toimintavuodelle. Esitän tässä vielä lämpimät kiitokseni valtuuskunnan jäsenille rakentavasta ja innostuneesta keskustelusta kokouksessa. Lisäksi kiitoksen ansaitsevat Säätiön hallitus ja sen apuna toimivat toimikunnat, jotka kaikki ovat tehneet ansiokasta työtä Säätiön hyväksi. Erityisen ilahduttavaa on, että nuoretkin ovat tulleet mukaan toimintaamme.

Koska Säätiön omat resurssit ovat vähäiset, on myös talkoolaisten merkitys Säätiön toiminnalle ensiarvoisen tärkeää. Ilman talkoolaisia ei Säätiö pysty toteuttamaan meille kaikille niin tärkeää vuotuisia tapahtumia ja muita toimintaa. Talkootyötä tarvitaan edelleen ja toivon, että joukkoomme löytyy jatkosakin innokkaita talkoolaisia.

Kuluva vuosi on Säätiön 66. toimintavuosi. Valtuuskunta hyväksyi tälle vuodelle toimintasuunnitelman, joka noudattelee edellisten vuosien linjaa.

Pitäjäjuhlat järjestetään elokuun toisena viikonloppuna (11.-12.8.) Loimaalla. Säätiö osallistuu myös Okramaatalousmessuille heinäkuussa Oripäässä (4.-7.7.). Kurkijoen matkoja järjestetään kolme.

Tärkein ja näkyvin kurkijokelaisen ja karjalaisen hengen vaalija, pitäjälehtemme Kurkijokelainen ilmestyy kuluvana vuonna entiseen tapaan noin joka toinen viikko. Jotta voimme nauttia jatkossakin lehden ansiokkaasta sisällöstä, tulee meidän kaikkien yhdessä huolehtia siitä, että saamme lehdelle uusia tilaajia. Kurkijokelaisen vuosikerta onkin oivallinen lahjaidea vaikkapa ylioppilaalle tai valmistujaislahjaksi.

Kurkijoki-museolla on suuri merkitys perinteen säilyttämisessä ja siirtämisessä uusille sukupolville. Tämän tarkoituksen toteuttamiseksi museossa on meneillään Perinne eläväksi -kehittämishanke. Hankkeen yhteydessä on järjestetty useita valokuvatalkoita, joissa on tunnistettu vanhoja valokuvia. Tunnistaminen on kuitenkin osoittautunut hankalaksi, koska vanhoista valokuviista jotain tietäviä henkilöitä ei enää löydy. Jotta tulevat polvet voisivat konkreettisesti hyötyä valokuvista omaa historiaansa tutkiesaan, olisikin ensiarvoisen tärkeää, että meistä jokainen muistaisi merkitä valokuviin niissä esiintyvät henkilöt ja mahdollisuuksien mukaan muuta tietoa, joka auttaa myöhemmin asettamaan valokuvan oikeaan yhteyteen. Tällöin yksi valokuva voi parhaimmillaan kertoa enemmän kuin tuhat sanaa.

Anna-Maija Nurminen-Lempinen, Espoo, Kurkijoki-säätiön valtuuskunnan puheenjohtaja

Syntynyt Turussa.

Isäni Mauno Mielonen on syntynyt Kurkijoen Aromäessä.

Kiinnostukseni karjalaisuuteen heräsi toden teolla ensimmäisellä Kurkijoen matkallani vuonna 1997. Sen jälkeen olemme käyneet vuosittain Kurkijoella, viime vuosina kolmen

sukupolven voimin, isäni ja perheeni sekä sisareni perheen kanssa.

Olen Kurkijoki-Säätiön lisäksi kotipaikkakunnallani mukana monien karjalaisten yhteisöjen, kuten Karjalan Liiton, Karjalaisen Nuorisoliiton, Karjalaisten pitäjäyhdistysten liiton ja Kurkijoki-seuran toiminnassa.

Kolmen sukupolven matka Kurkijoelle viime keväänä. Kaikki nuorimmat matkalaiset kastautuivat Laatokan hyisessä vedessä vanhempien matkalaisten hytistessä rannalla. Anna-Maija Nurminen-Lempinen seisomassa vas.

Mutkainen opintie

Juhani ja Maija Miikkulainen muistelivat edellisessä lehdessä opintietään, jonka sota pirstoi. Muistelu oli kuvitettu koulukuvin eri opinahjoista.

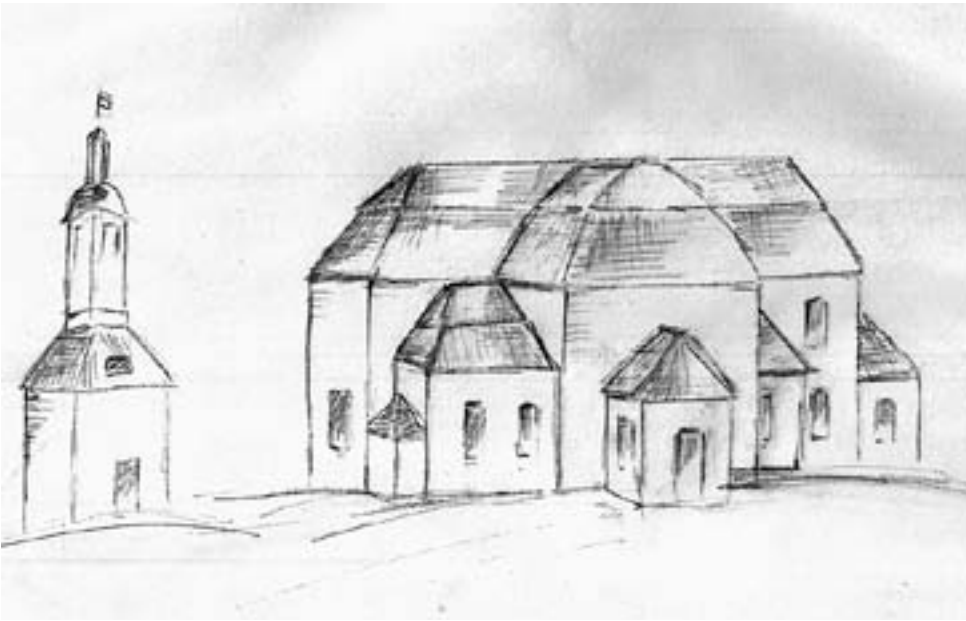
Elisenvaaran keskikylän koululaisista Tapio Nikkari oli tehnyt numeroidun kuvan, joka valitettavasti jäi lehdestä pois.

Tässä kuva ja numeroitu kuvateksti oppilaiden tunnistamiseksi.

Löytyykö ?-merkkien kohdalle uusia nimiä?

Elisenvaaran keskikylän koululaisia lukuvuonna 1937-38. 1. Martti Hämäläinen, 2. Urpo Pöntinen, 3. Veikko Siltanen, 4. Pentti Lakkonen, 5. Martti Huikko, 6. Eevi Vento, 7. Aira Ijäs, 8. Aune Karjalainen, 9. Aira Ijäs = 7 ?, 10. ?, 11. Erkki Kainulainen, 12. Elvi Miikkulainen, 13. Pauli Valtonen, 14. Anni Vento, 15. Kaisa Kokkonen, 16. Bertta Jumppanen, 17. Irja Kononoff, 18. ?, 19. Salme Mustonen, 20. Erkki Havukainen, 21. Antero Sikiö, 22. ?, 23. Maija Kallio, 24. Eero Toiviainen, 25. ?, 26. Helvi ?, 27. ? Kesseli, 28. Maija Miikkulainen, 29. ?, 30. Pauli Siltanen, 31. Martti Lainio, 32. ?, 33. ?, 34. Unto Tiippa, 35. ?, 36. Juhani Miikkulainen, 37. ?, 38. Opettaja Mirjam Hirvonen

Kurkijoen vanha luterilainen kirkko noin vuonna 1810 G Sergejevin akvarellin mukaan. Rekonstruktiopiirros ©Eira Savolainen.

Kurkijoen vanha luterilainen kirkko noin vuonna 1850 P. Kruskopfin litografian mukaan. Rekonstruktiopiirros ©Eira Savolainen.

Kurkijoen vanha kirkko

Kurkijoen kirkonmäellä kohosi 1700-luvun lopulla puinen luterilainen ristikirkko kellotapuleineen.

Kirkko sijaitsi samalla kalliolla missä myöhemmin oli vuonna 1880 valmistunut ja vuonna 1991 tuhoutunut pitäjän viimeinen kirkko.

Kirkko valmistui 1768

Elettiin Venäjän vallan aikaa. Kurkijoen pitäjä oli kreivi Mihail Vorontsovin saama lahjoitusmaata.

Kirkon rakennuspuuhiin oli ryhdytty jo vuonna 1753, jolloin talonpoikia oli kehoitettu ajamaan hirsii kirkkoa varten. Kuitenkin vanha rappeutunut kirkko seisoipaikallaan vielä vuonna 1768. Kirkon rakentaminen viivästyi osin varojen puutteesta osin talonpoikien riitautumisesta kreivi Vorontsovin kanssa.

Myöhemmin kreivi katui talonpoikiensa huonoa kohtelua ja lahjoitti varat uuden kirkon rakentamiseen.

Kirkko valmistui vuonna 1768. Kreivi itse ei ehtinyt nähdä rakennuttamaansa kirkkoa. Hän kuoli vuosi ennen kirkon valmistumista.

Kirkon malli oli kahtamoinen

Kirkko oli rakenteeltaan puinen kaksoisristikirkko nk. kahtamoinen, pohja-alaltaan ristin muotoinen, jossa sakaroiden välissä oli kulmaulokkeet, aivan kuin sakaroiden kulmat olisi käännetty ulospäin. Näin kirkkosali muodostui laajemmaksi.

Kirkolla oli aumattu ja paanutettu mansardikatto.

Erillinen kellotapuli sijoittui kirkkorakennuksen pohjoispuolelle.

Kirkon kellon oli valmistanut Kurkijokea varten Gerh. Meyer vuonna 1731 Tukholmassa. kello oli siis palvellut 37 vuoden ajan edellistä rapistunutta kirkkoa, joka oli saanut väistyä vuonna 1768 tämän uudemman kirkon tieltä.

Kirkon alun rakennusvaiheista ei ole löytynyt tietoa. Kirkonrakentajat olivat vielä 1700-luvulla itseoppineita taitavia kansanmiehiä.

Laaja peruskorjaus kesti vuosia

Noin 70 vuotta kirkon valmistumisesta tehtiin peruskorjauksia usean vuoden ajan.

Pitäjäkokousten pöytäkirjoissa on säilynyt yksityiskohtaisia tietoja kirkkoon käytetyistä tarvikkeista.

Kirkon ja tapulin katto uusittiin ja molemmat rakennukset maalattiin. Rakennustarvikkeita kului mm. 12 000 kpl kattopaaunuja ja saman verran viiden tuuman nautoja, yhtä paljon arsinan (ven. 71,12 cm) pituisia listoja ja yli 500 kpl vähintään sylen (178 cm) mittaisia lautoja.

Korjausmiehet olivat oman pitäjän miehiä eri kyllistä: Juho Heimonen, Pekka Häkli, Pekka Jakonen, Antti Kuokkanen, Antti Kuosa, Juho Lajunen, Israel Miikkulainen, Antti Siira ja Antti Torikka.

Kirkon korjaukset rahoitti osin kreivitär Katariina Pembroke, Semen Vorontsovin tytär. Myös pitäjäläiset katsottiin velvollisiksi osallistumaan kustannuksiin. Korjaukset sijoittuivat 1840-luvun molemmin puolin.

Kirkko palveli pitäjäläisiä vielä kolmisenkymmentä vuotta. Tämäkin satavuotias pyhäkkö tuhoutui tulipalossa.

Kirkko maalauksissa

Vanhasta ristikirkosta on kaksi aikalaisten tekemää kuvaa. Toinen akvarelli toinen litografia.

Venäjän keisarikunnassa karttavarastossa työskennellyt Gavril Sergejev teki matkan Suomeen 1800-luvun alkupuolella. Matkalla syntyi akvarelleja mm. Sor-tavalasta ja Kurkijoealta.

Sergejevin maalaus kuvaa Lopotin maisemaan pa-

noraamana, jossa punainen aumakattoinen ristikirkko ja kellotapuli kohoavat kalliolla keskellä kylää. Joen vastakkaisella puolella näkyy hovin päärakennus. Maalaus sijoittuu 1800-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle.

Koska Sergejevin matka ja kuva liittyivät Venäjän Suomen topografiseen kartoitukseen sen osana, voitaneen maalausta pitää suhteellisen totuuden mukaisena.

Helsingin yliopiston piirustuksen opettaja Pehr Kruskopf suuntasi myös piirustusmatkan Laatokan Karjalaan noin 40 vuotta myöhemmin. Piirroksia syntyi mm. Jaakkimasta, Hiitolasta ja Kurkijoealta.

Kruskopfin kuvaa hallitsee Linnavuori. Hovin päärakennus ja punainen ristikirkko kellotapuleineen erottuu maisemassa.

Kun tämänkin piirros liittyy laajempaan kokonaisuuteen, Suomen maakuntien kuvaukseen /Finland frams-täldt i teckningar, voitaneen

tätäkin kuvausta pitää aikansa dokumenttina Kurkijoen silloisesta kirkosta ja kylämaisemasta.

Piirrosten kertomaa

Oheissa olevat kirkkorakennusten kuvat on rekonstruoitu edellä mainittujen teosten pohjalta.

Sergejevin maalauksen mukaan tehty piirros kuvaa todennäköisesti alkuperäistä kirkkorakennusta. Kruskopfin työn mukaan tehty piirros sijoittuu peruskorjauksen jälkeiselle ajalle.

Piirroksista voitaneen päätellä, ettei kirkko ollut täysin symmetrinen kahtamoinen. Molemmissa kuvissa vasemman sakaran ja kuvassa keskisakaran välissä on kaksi-ikkunainen kulmauloke.

Sergejev kuvaa ulokkeeseen mansardikaton, Kruskopfin mukaan ulokkeen katto on enemmän yhtenäisen vastakkaisen puolen ulokkeen kanssa. Vaikka kirkot yleensä rakennettiin ilmansuuntien mukaan, en

rohkene niitä tässä arvioida.

Peruskorjauksen yhteydessä tehtiin todennäköisesti suurempiakin muutoksia ja laajennuksia, koska korjauksia tehtiin usean vuoden ajan.

Kirkkorakennus näyttää saaneen katolleen harjatornin ja ristin sekä kuvassa näkyvään keskisakaraan lisäetisen ja rakennuksen vasempaan päättyyn laajennukseen. Kellotapulin katto tuntuu korotetulta. Tapulin tornissa on lyhty ja viirisalko.

Molemmat piirtäjät, sekä Sergejev että Kruskopf, kuvaavat kirkon ja tapulin punaisena. Maaliaineena siis punamulta.

Molemmat tässä olevat havaintopiirroksia ovat tulkinnallisia. Tässä voi olla myös tulkitsijan virheitä. Ei myöskään pidä takertua mit-takaavaan.

Voidaan tehdä useitakin päätelmiä huomioimalla G. Sergejevin ja P. Kruskopfin taiteilijoina ottamat vapaudet pudottaa taideteokselta visuaalisesti vähemmän tärkeitä elementtejä ja käyttämällä tulkin vapautta.

Löytyisikö arkistoista lisätietoa?

Koska ei ole käytettävissä alkuperäisiä rakennuspiirustuksia ei myöskään ole tietoa

yksityiskohdista. Millaiset olivat ikkunat, millaisia ovet, minkämuotoisia paanut. entä kulmalaudat, oliko niitä, oliko kirkko laudoitettu entä kirkon taustapuoli? Sisustuksesta ja penkkien sijainnista ei taida olla kuin hataraa muistitietoa. Moni kysymys jää avoimeksi.

Nämä rekonstruktio-kuvat olisin voinut tehdä tarkemmiksi ottamalla vertailukohdaksi vastaavan ajanjakson karjalaiset ristikirkot. Luovuin ajatuksesta ja päätäydyin vain kirjalliseen ja kuvalliseen havaintoon.

Katsoipa näitä kahta piirustushahmotelmaa miltä kannalta tahansa emme ole kaukana totuudesta.

Meillä on nyt hatarasti hahmotettu kuva vanhasta luterilaisesta Kurkijoen kirkosta ennen vuotta 1840 ja sen jälkeen.

Kuva täydentynee lisätutkimuksilla, sillä kaikkia arkistoja ei ole vielä edes avattukana.

Eira Savolainen

Jos sinulta löytyy tai olet arkistoja tutkiessasi löytänyt tietoja Kurkijoen vanhasta kirkosta, kirjoittaja ja Kurkijokelaisen toimitus ottavat niitä mielellään vastaan.

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunnan kokouksen yhteydessä 17.3.2012 Eira Savolainen lahjoitti Kurkijoki-Säätiölle kaksi tekemäänsä rekonstruktiopiirrosta Kurkijoen vanhasta kirkosta tekstiselostuksineen. Lahjoituksen vastaanottivat kiitoksin säätiön valtuuskunnan puheenjohtaja Anna-Maija Nurminen-Lempinen (oik.) ja hallituksen puheenjohtaja Lauri Laukkanen (vas.), keskellä luovuttaja Eira Savolainen.

Kaappien kätköistä

Huhtikuussa Hiitolaisesta kästyökorista paljastuu Sakkolasta kotoisin olevien Airi Aapolan ja Anneli Immosen kaappien kätköistä löytyneitä hiitolaisia käsityöarteita.

Virkattu/koukuttu hame

Jokioisissa nykyisin asuvan Airi Aapolan kaapin kätköistä löytyy hiitolainen hame. Airin ja Annelin äiti, Hilja Naskali, omaa sukua Tanninen, on neulonut hameen ennen 1930-lukua. Hilja Tanninen oli kotoisin Hiitolan Mustolasta. Hilja muutti Mustolasta Sakkolan Kiviniemeen, jossa nykyinen hameen omistaja on syntynyt. Hilja Tanninen oli käynyt koneenneulojan kutomakurssin ja neuloikin työkseen.

Hame on virkattu / koukuttu harmaasta villalangasta, jossa on Hiitola-sukista tuttu kuviomalli ja helmassa punakuvioiset raidat. Anneli Immonen muisteli, että aikanaan hame olisi ollut kokohame, josta oli yläosa leikattu pois, ja nykyisin jäljellä olisi enää puolihame. Sari Suuronen on kuvannut

hameen Turun Käspaikkakerholaisten käsityötilaisuudessa.

Kauniit liinat

Hyvinkäällä asuvan Anneli Immosen kaapin kätköistä löytyy kauniita liinoja. Ensimmäinen näistä on kangaspuilla kudottu liina, joka on kudottu ennen 1926-1927. Liinan värit ovat vuosikymmenten saatossa haalistuneet, mutta kaunis kuvio on yhä nähtävissä. Liina on kudottu kahdessa osassa ja siinä on keskellä sauma. Saumat leveissä kankaissa olivat suht' yleisiä, kun kangaspuut eivät olleet kovin leveät.

Kangaspuilla kudotun liinan lisäksi Annelin kaapista löytyy kaksi kaunista kirjottua liinaa, jotka Annelin ja Airin tati Ella (Erika) Eerikäinen on tehnyt ennen sotia. Ella oli töissä meijerin myymälässä ja hänellä oli välillä aikaa tehdä käsityöitä. Ella Eerikäinen jätti nämä kauniit kirjotut liinat sisarelleen Hiljalle lähtiesään itse Amerikkaan.

Suurempi liina on kool-

Kirjottu pienempi liina, kuvaaja Anneli Immonen

taan 120x120 cm ja se on tehty kotikutoisesta kankaasta, jossa keskellä on sauma. Liinassa on kaunis kirjontakuviointi reunassa sekä keskellä.

Pienempi on kooltaan 50x50 cm ja kulmasta kulmaan 70 cm.

Airi ja Anneli kävivät vuonna 1994 Sakkolassa. He kävivät silloin muun mu-

assa Saviojalla isänsä kotitalossa, joka oli vielä tallella. Navettaa ei enää ollut jäljellä. Pienempi rakennus, jossa heidän mummonsä oli asunut, oli puoliksi palanut,

mutta toisessa puolella vielä joku asui. Anneli muisteli myös pellolla kasvaneen valtavan korkuisia niittylenikeitä.

Airi kävi vuonna 2006 Jokioisten Karjalaseuran matkalla Sakkolassa, josta matka jatkui Laatokan rannalle ja Airikin käväisi Hiitolassa, jonka kumpuilevat ja kallioiset maastot jäivät Airin ja hänen Kustavista kotoisin olevan miehensä mieleen.

Hameen ja liinan tarinat päätyivät Kurkijokelaiseen

Turun käspaikkakerholaiset olivat saaneet kutsun mennä esittelemään toimintaansa Kalevalanpäivänä Jokioisiin. Paikallinen Karjalaseura oli pyytänyt tilaisuuteen tulijoita tuomaan mukanaan vanhoja käsityöitä. Tähän näyttelyyn Airi oli tuonut Hiitolasta kotoisin olevan alushameen. Käspaikkakerholaiset laittoivat tilaisuudesta kuvia omaan blogiinsa, josta Pia huomasi Hiitola-hameen, ja laittoi blogin kirjoittajalle kyselyn, josko olisi mahdollista saada tämän hameen omistajan yhteystiedot. Heti seuraavana päivänä Pia sai Airin puhelinnumeron ja Airi ja Pia viettivät mukavan rupatteluhetken hameen ja kaikennäköisen muunkin jutun parissa. Pia sai Airilta Annelin puhelinnumeron ja mukavan rupatteluhetken jälkeen vaihdettiin sähköpostiosoitteet, joiden kautta Pia sai Annelin lähettämät kuvat liinoista.

Käspaikkakerholaiset olivat saaneet Airilta hameen lainaksi, ja sitä kautta Pia sai kuvia hameesta, ja luvan laittaa ne Kurkijokelaiseen. Pienten yllätysten ja mutkien kautta on näin saatu teille kaikille nähtäväksi hienot vanhat käsityöt.

Suuri kiitos Airille ja Annellille näistä käsitöistä! Suurkiitos Sari Suuroselle Hiitola-hameen kuvista.

Jos sinun kaappiesi kätköön on unohtunut hiitolaisia käsitöitä, esittelemme niihin liittyviä tarinoita mielellämme tällä palstalla.

Ehkä jo ensi kerralla saamme nähdä aarteita sinun kaappiesi kätköistä

Pia ja Pirjo

pia.ketola1@gmail.com

pirjo.kopra@gmail.com

Hiitola-hameen reunakuvio, kuvaaja Sari Suuronen

Hiitola-hameen pintarakenne, kuvaaja Sari Suuronen

Kirjottu isompi liina, reuna, kuvaaja Anneli Immonen

Hiitola-hame, kuvaaja Sari Suuronen

kirjottu isompi liina, keskiosa, kuvaaja Anneli Immonen

DNA-tutkimuksen käyttö sukututkimuksessa osa 2

Edellisessä numerossa kerrottiin, mihin DNA-sukututkimus perustuu. Lapsi perii geeninsä puoliksi isältä, puoliksi äidiltä. Tietty yksittäiset geenit kopioituvat sellaisenaan aina vain isältä, tietty aina vain äidiltä - sukupolvesta toiseen. Siihen perustuu, että DNA -näytteestä saadaan tietoa henkilön suorasta isä-isä -linjasta ja suorasta äiti-äiti -linjasta sukupolvien taakse. Geeniperimä johtaa isälinjan osalta geneettiseen "Aatamiin" ja äitilinjaa osalta geneettiseen "Eevaani". Tiedemiehet ovat selvittäneet, että kaikki maapallolla nykyisin asuvat ihmiset ovat näiden kahden, Afrikassa 60000 – 120 000 vuotta sitten asuneen ihmisen jälkeläisiä. Muiden heidän aikakaudellaan eläneiden ihmisten sukujohteet ovat jo ammuin katkenneet. Muiden jälkeläisiä ei maapallolla ole.

Geenin kopioitumisessa tapahtuvat virheet ovat sukututkimukselle tärkeitä. Näihin pieniin perimän muutoksiin, *mutaatioihin*, perustuu tiedemiesten kyky tutkia ihmisen haarautumista ja sitä, milloin haarautumiset ovat tapahtuneet. Geeniharoja kutsutaan *haploryhmiksi*, ihmiskunnan "klaaneiksi". Samaa sukuhaaraa kuuluvien geeniperimä on luonnollisesti samanlainen - sitä yhtenevämpi, mitä lähempänä menneisyydessä yhteinen esivanhempi on.

Ihmisen genomi onnistuttiin selvittämään vasta v. 2001. Geenitutkimus kehittyi vielä nopein askelin. Jo nyt annetuista DNA-näytteistä voidaan ilmeisesti saada vielä lisää tietoa henkilön esivanhemmista ja sukulaisista.

Miten DNA-testi tehdään

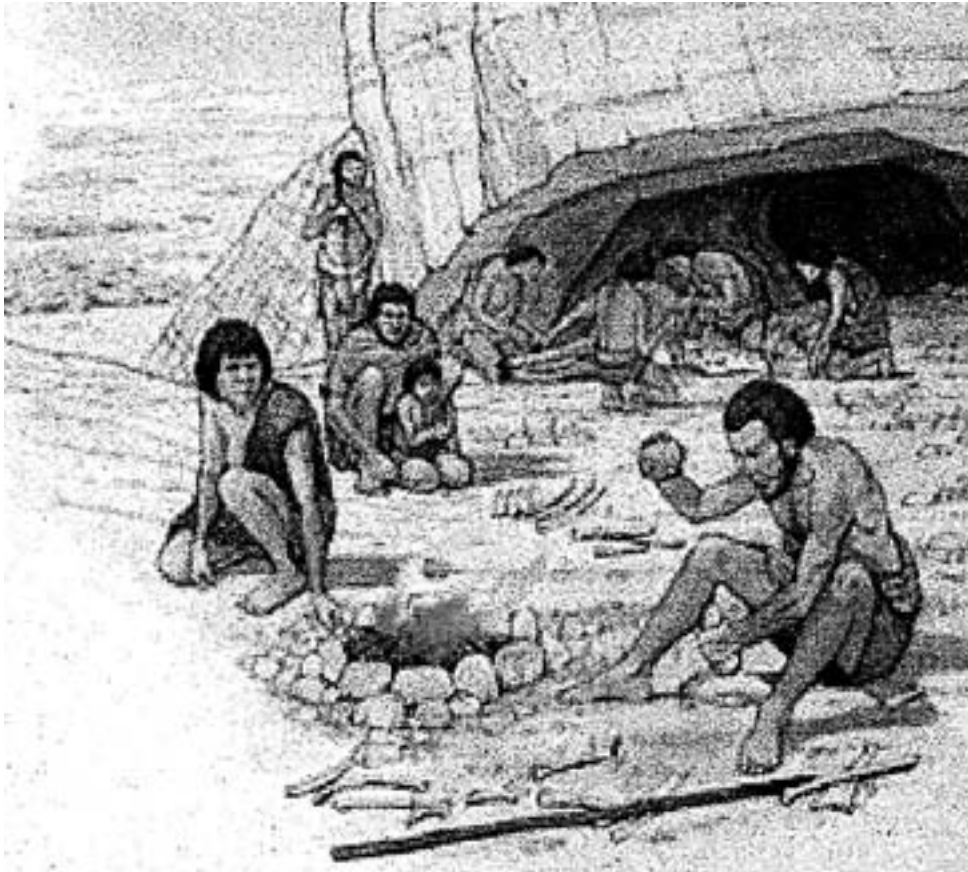
Tutkimuslaitoksen Internet-sivulta valitaan haluttu testi, tilataan ja maksetaan. Näytepakkaus tulee pos-

titse. Vanupuikolla pyyhkäistään posken sisäpintaa, puikko suljetaan putkiloon ja pakkaus palautetaan tutkimuslaitokseen. Tutkimuslaitokselle kerrotaan varhaisimpien varmuudella tiedossa olevien isä- ja äitilinjaa esivanhempien nimet, asuinpaikkakunta ja elinajankohta. Nämä tiedot ovat tärkeitä erityisesti muille harrastajille, kun tuloksia myöhemmin hyödynnetään.

Näytteen analysointi kestää pari kuukautta. Näyte analysoidaan vaihteittain ja tuloksia verrataan tutkimuslaitoksen tietokannassa jo oleviin, aiempien testien tuloksiin. Testiasiakas saa tietoja tuloksista sitä mukaa, kun niitä valmistuu. Tulee tieto siitä, mihin mies- ja/tai naishaploryhmään henkilö kuuluu. Sitten alkaa tulla ilmoituksia DNA-tietokannasta löytyneistä geenisukulaisista.

Mitä tietoa asiakas saa

Tulosten seuranta tapahtuu Internetin välityksellä.

Jokaisella asiakkaalla on siellä oma salasanalla suojattu sivusto. Tuloksia voi tarkastella erilaisilta interaktiivisilta näytöiltä, taulukoilta ja kartoilta. Aina, kun myöhemmin tehdyissä testeissä löytyy "osuma" - eli joku uusi testaa osoittautuu sukulaiseksi - siitä tulee tieto sähköpostilla ja Internet-sivut päivittyvät uusilla tiedoilla.

Oleellista on myös se, että asiakas näkee omien tulostensa lisäksi myös muiden testitulokset. Näiden ovat sukututkimusharrastajan näkökulmasta oleellisempia kuin omat tulokset - sukulaisiahan tässä

jäljitetään.

Haploryhmä. Testissä selviää, mihin miesten ja/tai naisten haploryhmään kuulut (esim. I1d3a). Testin tulokset esitetään hyvin yksityiskohtaisesti geenienä. Omaan tarkkaan haplotyyppiin johtava geenisukupuu esitetään kaaviona.

Esivanhempien kulkureitti. Muinaisten esivanhempien kulkureitti Eurooppaan ja Suomeen käy selville. Geenisukulaisien varhaisimpien esivanhempien asuinpaikoista on laadittu kartta, jota päivitetään aina uusilla "osumilla". Kun kartta kertoo myös ajankoh-

dan, jolloin yhteinen esivanhempi on elänyt, siitä on usein mahdollista päätellä esivanhempien liikkeitä heidän saavuttuaan Suomeen.

Sukulaiset. Omaan geeniperimään täsmäavista "osumista" esitetään tulosteita eri muodoissa. Tulostäilytöiltä näihin sukulaisiin saa sähköpostiyhteyden "nappia painamalla". Vastaavasti sinulle voi tulla yhteydenottoja harrastajilta, joiden tulosteilla sinä esiinnyt geenisukulaisena. Silloin voitte yhdessä alkaa selvittää, saadaanko sukulaisuudesta lisätietoja esiin.

Saavatko kaikki yhtä paljon tuloksia?

Eivät saa. Tieto omasta haploryhmästä tulee jokaiselle, niin yksityiskohtaisena kuin tilattu testi sen antaa.

Sukulaisia DNA-testissä ei löydy kaikille yhtä paljon. Heitähan voi löytyä vain muiden tehtyjen DNA-testien perusteella. Testi ei osaa kertoa sisarustesi nimiä, jos he eivät ole testiä tehneet. Syitä erilaiseen osuimien määrään on useita.

Sattumalta jonkun geenisuvussa useampi on voinut tehdä (siihen mennessä) testin kuin jonkun toisen. Jos kuulut "suureen sukuun", sinulle tulee todennäköisesti enemmän osumia kuin jos kuulut suppeaan sukuun.

Sinun suvussasi on voinut esim. olla nk. "pullonkaula", jossa parin - kolmen sukupolven aikana vain yksi henkilö on jatkanut sukua. Silloin pullonkaulan jälkeen syntyneiden sukulaisi määrä on merkittävästi suppeampi kuin suvussa, jossa useat sisarukset ovat saaneet paljon sukua jatkaneita lapsia.

Jos kuulut harvinaiseen haploryhmään, sinulle löytyy todennäköisesti vähemmän geenisukulaisia kuin jos kuulut Suomessa yleiseen haploryhmään.

Sitä mukaa kun DNA-sukututkimusharrastus tulee tunnetuksi ja testejä tehdään lisää - Suomessa ja muualla - löytyy myös lisää sukulaisia aikaisemmin testanneille.

Pohdiskelua kurkijokelaisten geeniperimästä

Minkälainen oli kurkijokelaisten geeniperimä. Mihin haploryhmiiin he (ja me heidän jälkeisensä) kuuluivat? Kysymys on pitkälti sama kuin mistä ja milloin kurkijokelaisten tuohon Laatokan rannalle tulivat?

Nykyinen Itä-Suomen

Esimerkki 1:

Alhon Kurri-suku

Tämän artikkelin kirjoittaja kiinnostui parisen vuotta sitten DNA-sukututkimuksesta. Voisiko se esimerkiksi kertoa jotain Kurrien alkuperästä? Voisiko se kertoa, ovatko Karjalassa varsin suppealla alueella asuneet Kurrit keskenään sukua?

Aikakirjojen ensimmäinen merkintä Kurri-nimisestä miehestä lienee Olli Kurri Jääskestä 1550-luvulta. Kun kirkonkirjojen aika Jääskessä alkaa, Kurrit olivat Jääskestä kadonneet.

Parikkalan isäntäluettelosta löytyy sitten Antti Paavalinpoika Kurri vuonna 1617, jolloin Ruotsi-Suomi oli juuri valloittanut alueen (Stolbovan rauha 1618). Hiitolan ilmestyi 1600-luvun puolivälin (ruptuurisodan) jälkeen useampia Kurreja. Varhaisin tieto on Pekka Kurrista, joka mur-

hattiin maantiellä v.1662.

1600-luvun lopun kolmesta Kurrin ruokakunnasta kaksi katosi tyystin isonvihan aikana. Jäljelle jääneistä Kurrin veljeksistä toinen, Esko Martinpoika, siirtyi isonvihan aikana Kuoksjärveltä Kurkijoen puolelle, Alholle. Hänen jälkeläisiään olivat kaikki Kurkijoen Kurrit, kunnes 1880-luvulla Parikkalasta muutti yksi Kurrin perhe Räihävaaraan. Eskon veli Juho on Hiitolan Kurrien kantaisä.

Parikkalan, Kurkijoen ja Hiitolan lisäksi oli ennen talvisotaa pieni "Kurri-esiintymä" etelä-Kannaksella Metsäpirtissä. Heistä Hiitolan ilmestyi 1600-luvun puolivälin (ruptuurisodan) jälkeen useampia Kurreja. Varhaisin tieto on Pekka Kurrista, joka mur-

esiintynyt.

Kurkijoen ja Hiitolan Kurrit ovat siis todennettavasti sukua keskenään. Aikakirjoista ei heihin kyetä kytkeään Parikkalan ja Metsäpirtin Kurreja.

Ajallisesti looginen ajatuksenkulku olisi, että Kurrit tulivat Parikkalaan Jääskestä ja Parikkalasta Kurreja siirtyi ruptuurisodan tyhjentämiin taloihin Hiitolan ja sitten Kurkijoelle. Mutta tämä on "vakavan" sukututkimuksen näkökulmasta pelkkää spekulatiota.

DNA-testin kertomaa

Tähän mennessä Alhon Kurrien isälinjatesti (Y-DNA) on osoittanut 291 muuta testin tehnyttä, joilla on yhteinen esi-isä Kurrien kanssa. Äitilinjaa testissä (mtDNA) osumia on 599. "Serkkuhaku" (FF) on löytänyt ja ilmoittanut 170 tuon testin tehnyttä sukulaisista.

Tietyt suuressa osassa "osumia" yhteinen esi-isä on niin kaukana, ettei

ole mitään mahdollisuutta häntä jäljittää yhteistyössä tuon geenisukulaisen kansakaan.

Äitilinjaa testissä paljon osumia on Pohjois-Amerikassa. Se kertoo, että saman eurooppalaisen esiäidin tyttäriä on matkannut aikoinaan Amerikkaa asutamaan. Joukossa on myös Suomesta Amerikkaan muuttaneiden siirtolaisten jälkeläisiä.

DNA-testi kertoi, että Alhon Kurrien isälinja kuuluu haploryhmään I, tarkemmin I1d3a.

"Ivarin pojat" tulivat Suomeen lännestä, Ruotsista. I-haploryhmä syntyi Balkanilla 25 000 vuotta sitten.

Kun jääkausi alkoi väistyä, jään reuna vetäytyi hitaasti pohjoiseen. Ihmisiä siirtyi vapautuvalle maalle ensin länteen, sitten pohjoiseen. I1-ryhmä lienee syntynyt ja haaraunut Pohjois-Ranskassa, Ila Tanskan salmien tienoilla.

"Ivarin sukukuntaa" siir-

tyi sitten salmien yli Ruotsiin. Sieltä tämän haplon miehiä (I1d) on rantautunut Suomeen useampana aaltona ennen ja jälkeen ajanlaskun alun. Halporyhmän I1d3a "perustanut" poika on syntynyt jo Suomen kammaralla.

I1d-ryhmää on tullut Suomeen useana aaltona ennen ja jälkeen ajanlaskun alun. Siitä erikseen tunnistettava I1d-Bothnia-ryhmä kuuluu ilmeisesti yli 1500 vuotta sitten (ennen 500 jKr.) Suomeen tulleen toiseen pääaaltoon. Se on siis "viikinkiaalto" varhaisempaa perua.

Ryhmä on asettunut vähitellen Satakuntaan ja asustanut siellä vuosatoja. Ryhmän edustajia on sitten siirtynyt Pohjanmaalle viimeistään vuoden 1200 tienoilla. Mutaation myötä syntyi "pohjalaisklaani" I1d3 ja alaryhmä I1d3a, johon Alhon Kurrien isälinja kuuluu.

Kun Savoa alettiin asuttaa, väestöä siirtyi lännestä

Savoon 1300–1500-luvuilla. Joukossa oli näköjään Kurrien esi-isä. Sen jälkeen "savolaiseksipansion" myötä geenisukua on levinnyt Savosta eri suuntiin. Etelään siirtyneiden joukossa on ilmeisesti ollut se Kurrien esi-isä, jonka suku sitten Hiitolassa ja Kurkijoella ilmestyy kirkonkirjoihin.

Kurrin isälinjatestin (Y-DNA) osumat sijoittuvat kartalle niin, että ne selvästi pitävät yhtä yllä kerrotun I1d3a-haplon tarinan kanssa (katso kuva). Osumat kertovat Savossa haarauneiksi Kurrin sukulaisuuviksi esim. edellä mainitut Määttäset, Nevalaiset ja Kaartiset.

Kurkijoen ja Hiitolan Kurri-sukujen yhteyttä Parikkalan ja Metsäpirtin Kurriin pelkäänyt yksi tehty DNA-tutkimus ei luonnollisesti kykene selvittämään. Tarvittaisiin näiden sukujen miespuolisen edustajan Y-DNA-testi sukulaisuuden varmistamiseksi (tai pois sulkemiseksi).

miesväestöstä 71 % kuuluu idästä Suomeen tulleeseen N-haploryhmään, 19 % läntiseen I-haploryhmään, 6 % kaakosta ja 3 % lännestä tulleeseen R-ryhmään. Olisi tavallaan luonnollista ajatella, että luovutetussa Karjalassa ja Kurkijoella itäpainotteisuus oli vähintään yhtä suuri kuin tämä otantatutkimuksen kertoma tieto itä-Suomesta.

Näin ei kuitenkaan välttämättä ole. Tiedemiehillä ei ole varmaa (ja yhteistä) näkemystä siitä, miltä suunnalta, minkälaisina aaltoina ja milloin Karjala alun perin asutettiin. Ilmeisesti se tapahtui useassa vaiheessa. Tiedetään, että Laatokan eteläpuolella asunutta väestöä (ilmeisesti N-haploa) siirtyi pohjoiseen Kannakselle ja varmaan Kurkijoenkin alueelle.

Tiedetään myös, että jo varhain alueelle oli tullut asukkaita lännestä (I-haploa?). Niinpä jo Kurkijoen ensimmäisen kukoistuksen

aikana ennen kristinuskon tuloa asukkailla lienee ollut itäisen verenperimän lisäksi läntisiä geenejä.

Kurkijoen väestö vaihtui 1600 -luvulla

Ruotsalaiset toivat kristinuskon Viipurin seudulle, mutta novgorodilaiset ehtivät kastaa Laatokan rannan pakanat ”kreikanuskoon” 1100 -luvulla. Sen jälkeen Kurkijoki oli vuosisatojen ajan Ruotsin ja Venäjän valtakuntien - samalla roomalaiskatolisuuden (luterilaisuuden) ja kreikkalaiskatolisuuden - taistelutantereena.

Sotien seurauksena väestön vaihtoa tapahtui alueella useaan otteeseen, erityisesti 1600 -luvulla. Kurkijoen ortodoksista kantaväestöä pakeni itään uskonveljien luo ja tilalle siirtyi luterilaisia asukkaita ”Ruotsin” puolelta.

Lähes totaalinen väestön vaihtuminen Kurkijoella ta-

pahtui ruptuurisodan aikana ja sen jälkeen v. 1656–58. 1600 -luvun lopulla ortodoksia kanta-asukkaita oli Kurkijoella enää 10 % savuista. He olivat paenneet Venäjälle (esim. Tverin alueelle). Autioiksi jääneitä tiloja asuttamaan siirtyi luterilaista väestöä Viipurin Karjalasta ja Savosta.

Valtaosa Kurkijoen myöhemmistä asukkaista - ja evakoista - on siis näiden tulokkaiden jälkeläisiä. (Kaikki kanta-asukkaat eivät toki lähteneet ja osa palasi myöhemmin takaisin, mutta silti verenvaihto oli lähes totaalinen).

Suomalaiset geenitieteilijät eivät ole voineet tutkia luovutetun Karjalan väestön geeniperimää samalla tavoin kuin muun Suomen väestöä, maakunnittain.

Alkuperäinen ortodoksiväestö oli varmasti pääsääntöisesti itäistä perua (N-haploa), vaikka heissä ilmeisesti oli myös pakanauden aikana lännestä

tulleita sukuja (I-haploa). 1600 -luvun väestönvaihdot varmasti lisäsivät läntistä vaikutusta, mutta on vaikea arvioida, kuinka paljon. Laatokan Karjalasta ja Savosta tilalle tulleessa väestössä oli sekä N - että I -klaanien edustajia.

Esimerkiksi savolaiset, joita Laatokan pohjoisrannan autiotaloihin pakojen jälkeen paljon tuli, olivat jo silloin perimältään ”sekkansaa”. Savoahan olivat asuttaneet niin karjalaiset idästä ja etelästä kuin hämäläiset ja pohjalaiset lännestä.

Mielenkiintoista olisi myös tietää, mikä on Moskovan tienoilla asuvien Tverin karjalaisten perimä ja haploryhmäjakautuma? Tämä merkittävä karjalaisasutus Venäjällä syntyi, kun Laatokan Karjalasta siirtyneet ortodoksipakolaiset asettuivat sinne.

Ahti Kurri

Kirjoittaja on Hiitolan-Kurkijoen sukututkimuspiirin puheenjohtaja. Hän vastaa mielellään artikkelista mahdollisesti heräviin kysymyksiin.

Tietoa ja apua sekä perinteiseen sukututkimukseen että DNA-tutkimukseen liittyen saa sukututkimuspiirin

tapaamisten yhteydessä Karjala-talolla Helsingissä. Tapaamisaajat Kurkijokelaisessa.

Tervetuloa tapaamisiin, jos olet kiinnostunut kurkijokelaisista tai hiitolaisista juuristasi! Et arvaakaan, miten paljon siellä on tietoa sinunkin juuristasi!

Esimerkki 2: Ihojärven Revot sukua Parikkalan Revoille

Veikko Repo on aktiivinen sukututkimuksen harrastaja. Hänen sukunsa on Kurkijoen Ihojärveltä.

Veikko teetti DNA-näytteestään tutkimuksen syksyllä 2011. Hän on vuosia tehnyt yhteistyötä Reposukuisten seurassa Esa Revon kanssa, joka on Parikkalan Repoja. Esa kiinnostui DNA-sukututkimuksesta jo aiemmin.

Sukulaisuutta nämä kaverukset eivät ole perinteisen suku-tutkimuksen keinoin löytäneet eivätkä sukulaisina toisiaan pitäneet.

Tutkimuslaitos tekee testit geenijakso kerrallaan. Isälinjan 12 ensimmäisen merkkigeenin tulokset ker-

toivat, että Veikko kuuluu haploryhmään N1, samaan kuin Esa. Näytteet täsmäsivät täydellisesti näiden 12 geenin osalta. Veikko ja Esa siis ovat sukua keskenään. Tosin nämä 12 ensimmäistä yhtenevää geeniä kertovat vasta, että yhteinen esi-isä on elänyt viimeistään 25–30 sukupolvea sitten, siis 1200–1400 -luvulla.

25 merkkigeenin tulos kertoi, että seuraavat 13 geeniäkin täsmäsivät Esan testitulokseen. Yhteinen esi-isä oli nyt elänyt 99 % todennäköisyydellä 20 sukupolven aikana, siis viimeistään 1500 -luvulla.

Kun 37 merkki-geeniä oli tutkittu, täsmäävyys oli

edelleen täydellinen. Sukulaisuus oli nyt 99 % varmuudella 12 sukupolven sisällä, 100 % varmuudella 20 sukupolven sisällä. Kaverukset alkoivat katsella toisiaan ”sillä silmällä”. Lopullinen 67 ”markkerin” testikin oli täysosuma!

Se tarkoittaa, että 99 % varmuudella Veikon ja Esan yhteinen esi-isä on elänyt viimeistään 8 sukupolvea sitten. Mutta siihen asti on päästy kirkonkirjojakin seuraamalla, eivätkä suvut näytä siihen mennessä yhtyvän.

Nyt on syytä paneutua tarkasti DNA-testien yhteen perusasiaan.

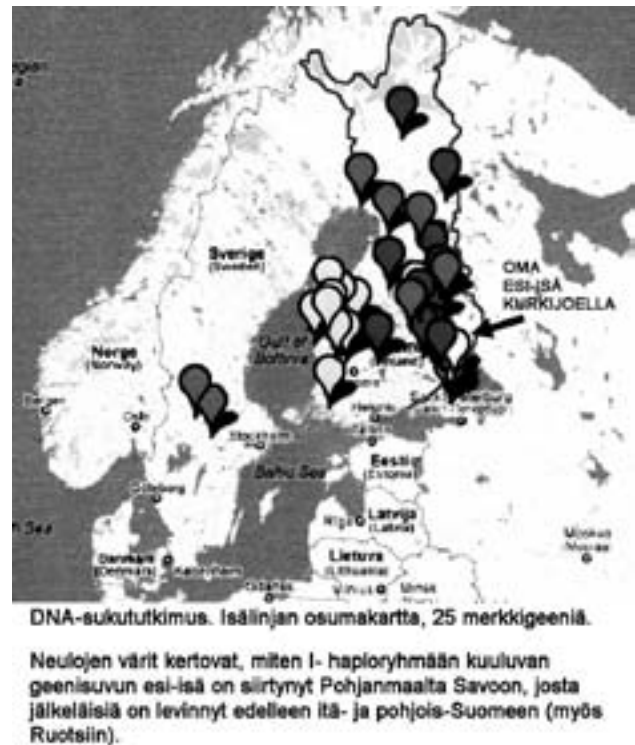
Jos Veikko ja Esa kuuluisivat eri haploryhmiin, he ei-

vät varmuudella olisi (isälinjan puolelta) sukulaisia. Jos haploryhmä on sama ja tutkitut merkkigeenit täsmäävät, kuten Veikolla ja Esalla, henkilöt ovat ehdottomalla varmuudella sukulaisia.

Mutta sukulaisuuden läheisyys (yhteisen esi-isän etäisyys sukupolvissa) perustuu aina todennäköisyyslaskelmiin. 99 % todennäköisyydellä Veikon ja Esan yhteinen esi-isä on elänyt 8 sukupolvea sitten, 100 % varmuudella 18 sukupolvea sitten. Tuo viimeinen prosentti kattaa hyvin harvinaiset kombinaatiot periytmisessä. Osuivatko kaverukset tuohon yhden prosentin aukkoon?

Joka tapauksessa on todistettu, että Kurkijoen ja Parikkalan Revot ovat sukua keskenään.

Kiinnostus Reposukuisten seurassa DNA-testien mahdollisuuksiin on herännyt.

DNA-sukututkimus. Isälinjan osumakartta, 25 merkkigeeniä.

Neuloiden värit kertovat, miten I- haploryhmään kuuluvan geenisuvun esi-isä on siirtynyt Pohjanmaalta Savoan, josta jälkeläisiä on levinnyt edelleen itä- ja pohjois-Suomeen (myös Ruotsiin).

Keväinen soitto

Taas päivä paistaa ja taivas loistaa ja aallot rannoille laulelee ja laaksoin pohjilla purot tanssii ja päivä kuohuja kultailee.

Myös kevät soittoa tuuli soipi ja metsä vienosti huminoi siell’ linnut riemuiten pesää laittaa

Keväinen omenapuu tuvan seinustalla. Ikkunassa vasemmalla Lauri Kyytinen ja oikealla Martti Kyytinen. Kuvaaja: Pekka Kyytinen. Kurkijokimuseon valokuva-kokoelmat.

ja kevään lemmestä laulut soi.

Jo lentää lintuja etelästä nuo vieraat kaihotut kaukaa saa ja laaksot raikaa ja kummut kaikaa ne toistaa vierasten laulelmaa.

Tuoll sinitaivaalla kiuru soittaa se laulaa ilmoille riemujaan oi, kuule helkettä hongikossa siell’ käki kukkuvi kultiaan.

Soi äänet pelloilla peltomiesten

ne tekee toivoen toukojaan ja valkamalla on vaari työssä hän kuntoon laittavi venhoaan.

Kun kevät kaunis on, kaikki nuorta ja kummun kupeella kukkii maa

ja lehdon silmut ja nurmen nukka ne tuoksuu tuoretta tuoksuaan.

Ja päivä katsovi hymyellen taas luonnon lempeä ihanaa ja kukka katsovi päivän puoleen kuin armas morsion sulhoaan.

On luonto vapaana kahlehista ja vedet kirkkaana välkehtii oi elo elpyy ja kaikki yhtyy taas kevään suloisiin säveliin.

Runoillut Sikstus Oksa keväällä 1910. Kuka tekisi sävelen?

Martat perinteisellä käynnillä Elisenvaarassa

Kuvat ja teksti: Pirkko Kaartinen

Ja lopuksi perinteinen ryhmäkuva kulttuuritalon aulassa

Martat vasemmalta Leena Meskanen, Kaarina Sikiö ja Pirkko Kaartinen sekä Nadja Zelitouskaja. Pöydän päässä mainio tulkkimme Kari Äikää

Pöydänantimien nauttimisen, iloisen rupattelun ja laulamisen jälkeen muistamme toisiamme lahjoin. (Alakuva oikealla)

Hiitolan Pitäjässeuran pilkkikilpailut Jäät kestivät vielä pilkkijä

Perinteiset seuran pilkkikilpailut pidettiin 24.3. Pilkkiminen tapahtui Mouhijärvestä, lähtö Suodenniemi, Putajan rantasaua.

Aikainen kevään tulo uhkaili järjestäjiä jään kestävydellä. Lähtöamuna todettiin jään kestävä ja kilpailu mahdolliseksi, kuitenkin huomioiden turvallisuus.

Tapahtumaan osallistui 25 henkilöä jotka pilkkivät yhteensä eri sorttisia kaloja n. 32 kg.

Mukaan tähän ystävyys-

otteluun oli haastettu myös naapuripitäjän Kurkijoen iskuryhmä Kalakurjet.

Pitäjien välinen kisa päättyi tällä kertaa Kurkijoen voittoon. Heidän kolme parasta pilkkijäänsä olivat Simo Kaunisto, Jouko Mäki ja Martti Repo. Hyvänä kakkosena tulivat Hiitolan joukkueen Viljo Ylönen, Jouko Vepsä ja Raija Laaksonen.

Neljä tuntia kestäneen kilpailun päätyttyä eivät aivan kaikki kilpailijat täysin kuivin jaloin maihin asti sel-

vinneet vaan rannan tuntumassa kiven vierestä oli jää sen verran heikentynyt että yhdet saappaat täytyivät vedellä. Karjalaista positiivisuutta osoittaa kuitenkin saappaansa kastelleen toteamus että onneksi kuitenkin tulppa säilyi kuivana....

Tapahtuman päätteeksi juotiin seuran tarjoamat pullakahvit ja syötiin makkarat. Kaikkien osallistujien kesken arvottiin lahjoituksena saatuja tuotepalkintoja. Kiitos kaikille osallistujille.

Raija Laaksonen

Tulokset

Hiitola-Kurkijoki joukkuekilpailu; Kurkijoki 10,338 kg -- Hiitola 8,426kg.

Suurin saalis Simo Kaunisto 4158g .

Lähin arvaus suurimmas- ta saaliista Viljo Ylönen +2g (4160).

Suurin kala Martti Repo 280g ahven.

Naiset

1. Saini Repo 1880g
2. Raija Laaksonen 1774g
3. Sari Latva-Valkama 1770g
4. Aino Jantunen ... 1742g
5. Aila Kaljunen ... 314g

Miehet

1. Simo Kaunisto... 4158g
2. Viljo Ylönen ... 3962g
3. Jouko Mäki 3822g
4. Jouko Vepsä ... 2690g
5. Martti Repo 2358g
6. Kari Kaijo 1542g
7. Pentti Kemppinen 1026g
8. Martti Meskanen 1022g
9. Launo Salmelainen..... 896g
10. Sulo Rasilainen 866g
11. Pekka Valkeapää 586g
12. Pertti Vihavainen ... 532g
13. Eero Häkli 438g
14. Pauli Salmelainen ... 308g
15. Seppo Kaljunen 262g
16. Martti Jantunen 82g
17. Leo Kesseli ... 6g

Tulva Elisenvaarassa 1928

Kurkijoki-museon kuva- talkoissa löytyi valokuvia, joista päätellen Elisenvaarassa oli tulva heinäntekoaikaan vuonna 1928. Näissä kuvissa oheisen kuvan henkilö on valokuvattu myös aseman kioskin edessä, asemapäällikön pihan puutarhakeinussa sekä polkupyörineen asemapäällikkö Bergmanin talon edessä, missä hänen nimekseen

mainitaan Ida Hämäläinen. **Muistaako joku lukijoista hänet?**

Missähän päin Elisenvaaraa tulva oli?

Taustalla näkyvä taitekattoinen talo, alaosaan vaalea ja yläosaan tumma, saattaa auttaa paikannuksessa.

Tapio Nikkari

Vas. mitalistit Jouko Mäki, Viljo Ylönen, Simo Kaunisto, Saini Repo, Raija Laaksonen, Sari Latva-Valkama ja suurimman kalan saaja Martti Repo.

Henkilöt vasemmalta lukien: Pekka Kärhä, Arvo Rouhiainen (ikkunassa), palvelija Hilka Keskinen, Maria Kärhä, Liisa-Marjatta (vauva), Aili Rouhiainen, Tauno Rouhiainen Hiirolasta (Albin Rouhiaisen poika, äitini Lahjan sekä Arvo Rouhiaisen serkku).

Nimettömästä kuvasta eläväksi tarinaksi

Kurkijokelaisen numerossa 5 pyydettiin tunnistamaan Alholaisen Viljam Kilpiön ottamia valokuvia ja henkilöitä.

Olen Anni Ojalainen Mellilästä ja kotoisin Kurkijoen Alhon kylästä Latunmäestä Lahja ja Martti Ojalaisen tytär, minulla on yksi rakas Maija-sisko, sukunimeltään Petrimäki. Olen syntynyt v. 1935 ja sisareni 1936.

Tämä valokuva on otettu v. 1939 Rouhiaisen talon seinustalla.

Arvo Rouhiainen oli nyrjättänyt nilkkansa, joten hän ei päässyt ulos, sen takia hän on ikkunassa.

Tauno Rouhiaisen kohtalona oli kadota panssarilaiva Ilmarisen upotessa Suomenlahdella sodan aikana.

Arvo ja Aili Rouhiaisen esikoinen Liisa-Marjatta kylmettyi ja sai keuhkokuumeen Jämsänkoskella evakkomatkalla 1940, hänet on siunattu Jämsänkosken hautausmaalle.

Kärhän Pekka oli sukua Rouhiaisille. Mummoni Anni Torikan äiti oli Kärhästä lähtöisin.

Pekka, Mari ja ”poika-Pekko” asuivat Pietarissa ennen vallankumousta. Mari tuli poikansa kanssa Suomeen kun vielä oli mahdollista. Isä-Pekka jäi vielä Venäjälle, eikä sitten enää

päässytäkään pois. Hän tuli metsiä myöten puolikuolleena nälästä viranomaisia pakoillen ja ui Rajajoen ylitse Suomen puolelle. Viimein Alholle tullessaan hän oli aivan pöyhöttynyt nälästä, jaloissaan hänellä oli sokerialaikoista narulla köytetyt röppöset.

Arvo Rouhiaisen emäntä oli omaa sukua Astikainen Hämeenlahdesta.

Arvo oli minun kummini eli Arvo-setä, vaikka olimmekin pikkuserkkuja. Hän oli syntynyt 1910 ja minä 1935. Meillä oli 25 vuoden ikäero, joten hän oli rakas Arvo-setä minulle ja Maijalle. Hän oli hyvin leikkisä, kiusoitteli meitä monin tavoin. Erään kerran hän nosti nukkemme tuvan orren päälle! Joskus hän sanoi tullessaan syöneensä kaikki piiraat meidän eteisen ruokasulanasta. Oi voi!

Maija ja minä olimme silloin pieniä tyttösiä, Maija 3 v. ja minä 4 v. Voi niitä aikoja silloin siellä kotona ollessa, sanoin aina noin: ”Kotona ollessa!” Nyt olemme tällaisia vähän vanhoja.

Ojalaisen ja Rouhiaisen talot olivat Latunmäessä vain parin pellonsaran leveydellä toisistaan, joten ”toisiissa” käytiin päivittäin.

Anni Ojalainen
Mellilä

Apteekin antimet

Elisenvaaran apteekkarilla oli alakouluikäinen poika.

Ukot tulivat apteekkiin asioimaan ja jättivät hevosen riukuun apteekin lähettöville. Poika viihtyi hevosten ja ukkojen lähellä kuunnellen ukkojen juttuja.

Kerran poika juoksi tuulispäänä apteekkiin ja huusi: ”Vettä viinaan lissää, vielä ukko irvistää!”

Kurkijoellahan ei ollut viinakauppaa ja hevosellehan sai reseptillä apteekista lääkettä, joka maistui ukkojen suussakin.

Tarinan kertoi
Lassi Wallius

Sanomalehti

Kurkijokelainen

LUKIJAMATKAT 2012

I Kiviniemi-Kurkijoki to-su 24.-27.5.

teemana: sotahistoria, oppaana evl evp Aimo Kiukas

VIELÄ MUUTAMA PAIKKA VAPAANA, ota pikaisesti yhteyttä!

350 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

II Valamon luostari-Kurkijoki ke-su 6.-10.6.

HUOM! MUUTTUNUT MATKAOHJELMA

Alustava matkaohjelma:

keskiviikko: Loimaa-Helsinki-Värtsilä-Sortavala, yöpyminen Valamossa

torstai: Valamon luostari-Sortavala

perjantai: Sortavala-Kurkijoki, kiertojelu Kurkijoella, yöpyminen Pyhäjärvellä

lauantai: Pyhäjärvi-Käkisalmi-Pyhäjärvi

sunnuntai: Pyhäjärvi-Viipuri-Loimaa

Majoitus: 1. yö Valamossa, 2. yö Sortavalassa hotelli

Skandinaviassa, 3. ja 4. yö Pyhäjärvellä Aqua Marinissa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

450 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **64 €**

Viisuminhankintaa varten pitää täyttää viisuminanomuskaavake ja liittää mukaan 1 kpl passikuvia sekä kopio voimassaolevan passin kuvasivusta. Passin tulee olla voimassa vähintään 6 kk matkan jälkeen. Viisumianomuskaavakkeen voi tilata toimituksesta puhelimitse tai poimia mm. Neva Toursin sivuilta: www.turunnevatours.fi

III Kurkijoki to-su 16.-19.8.

Alustava matkaohjelma:

torstai: Loimaa-Helsinki-Rajahovi-Viipuri-Käkisalmi-Kurkijoki

perjantai: kiertojelu Kurkijoella

lauantai: kotiseutumatkoihin päivä

sunnuntai: Kurkijoki-Käkisalmi-Viipuri-Helsinki-Loimaa

Majoitus: Kurkijoen kirkonkylässä Lopotissa ”Mihailin hotellissa 2-4

hengen huoneissa ja tarvittaessa kotimajoituksessa

Ruokailut: Hinta sisältää aamiaiset ja yhden lämpimän ruoan / päivä, paitsi sunnuntaina.

Muuta: Hinta sisältää opastukset ja mahdolliset pääsymaksut

290 € sisältäen matkaohjelman ja ruokailut
+ tarvittaessa ryhmäviisumi **63 €**

Ilmoittautumiset KURKIJOKELAISEN TOIMITUKSEEN, matka II 27.4. mennessä (huom! 2 paikkaa vapaana + mahdollisia peruutuspaikkoja), matka III 12.6. mennessä.

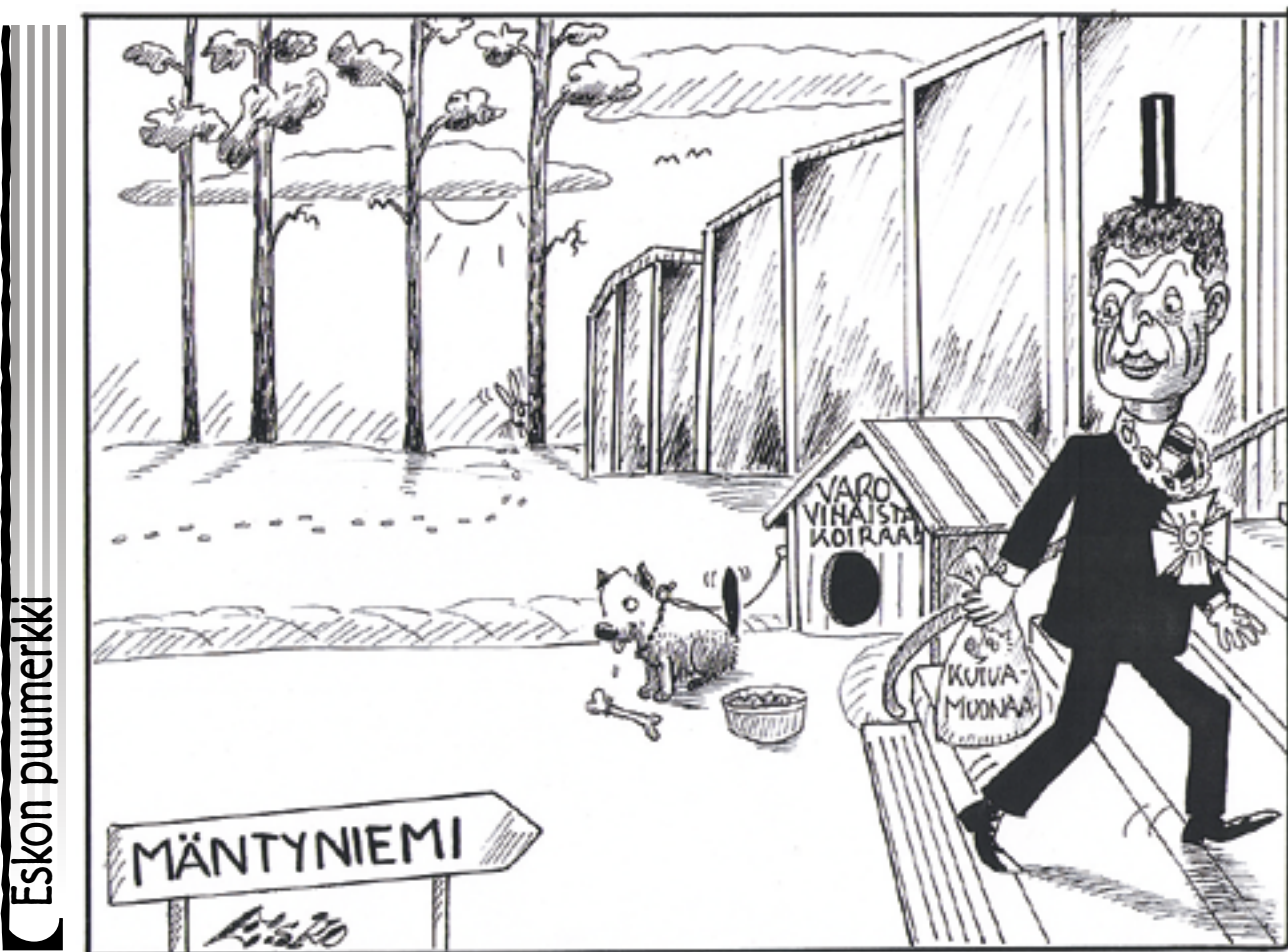
Ilmoittautumisia otetaan vastaan tiistaisin ja torstaisin klo 9-14, puh., 050-521 3336

Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi matkaohjelma ennen matkan alkua.

Muutokset alustavaan ohjelmaan mahdollisia.

Vastuullinen
matkanjärjestäjä:

**Turun
NEVA TOURS OY**

Eskon puumerkki

Murteella

Vastaukset

1. Ontua
2. Tuupata
3. Peuhata, meluta
4. Olla kaunainen
5. Piilosilla olo
6. Herättää
7. Särkeä
8. Raottaa, avata vähän
9. Kielä, kannella
10. Hävettää

MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKALOIMAAN
MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANEN

Varatuomari

Julkisen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto
JARI HEIKMAN OY

asianajaja, varatuomari

Jari Heikman

varatuomari

Rickard Grönqvist

Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

Kirjoittajien
kumarrus

Alho-kirjaa kirjoittaessamme koimme Alhon ja salokylän elämän hyvin todellisenä ja elollisena. Kylissä aikoinaan eläneiden ihmisten vanhoista artikkeleista ja muistelmista kumpusi kuvia toimeliaista kylistä, niiden jatkuvasta kehittämisestä ja ihmisistä, jopa heidän luonteen piirteistään. Haastattelemiemme ih-

misten muistamisten ja kertomusten perusteella nämä tunteet vain vahvistuivat ja saamamme valokuvat elävöittivät mieleemme piirtyvää kuvaa. Vain yhdellä meistä oli muutamia mieleen jääneitä kokemuksia elämästä Alhosta ja Alhon maisemista. Muilla ei ollut tätäkään vähäistä omakohtaista kokemus-

pohjaa, mutta juuret sekä Alhon ja saloalueen tapahtumat muiden kertomana tekivät heistäkin eräänlaisia "uuslaholaisia".

Kirjan tekeminen oli erittäin mielenkiintoinen ja haastava kokemus. Se antoi meille paljon. Alhos käynti synnyttää tänä päivänäkin kullekin meistä "kotikylän tuntei-

ta". Maisemat ja alueen nykyinen todellisuus piirtyvät silmiimme ja sieluumme sellaisina kuin ne olivat ennen sotia. Toivomme, että kirjamme lukijalle tulee myös samanlaisia tunteita. Lämpimät kiitoksemme kaikille kirjahankkeeseen osallistuneille!

Ahti, Lauri ja Veikko

Muistathan tehdä
muuttaessasi
osoitteen-
muutoksen
Kurkijokelaiselle?

Lehti ei saa uusia osoitteita tietoonsa automaattisesti.
Postista saa "Osoite muuttuu" -kortteja, jotka kulkevat ilmaiseksi.

Kurkijokelainen,
Koulukuja 7,
32200 LOIMAA
puh. 050-521 3336
toimitus@kurkijoki.fi

Kurkijoen 66. Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2012 Loimaan yhteiskoululla

Lauantaina 11.8.

Iltapäivällä mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen koulun tiloissa (kts. ilmoituksen alaosa)
klo 17-19 ruokailumahdollisuus koululla
klo 19.00 Muistojen ilmat (10 €)

Sunnuntaina 12.8.

klo 10.00 Messu Loimaan kaupunginkirkossa
klo 11.30 Lounas yhteiskoululla
Luentoja
klo 14.00 Päiväjuhla (10 €)

Majoitusta voitte kysyä mm.

Loimaan evankelinen kansanopisto
02-7627217

Loimaan Seurahuone, 02-76365100

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Sukuseuroilla ja muilla ryhmillä on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltapäivällä koulutiloissa. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä. Kokoontumisen hinta 10 €/henkilö sisältää myös Muistojen iltamien lipun.

Talkoolaiseksi??

Haluatko osallistua juhlien käytännön järjestelyihin, lapsiparkin pitämiseen, arpajaisvoittojen hankintaan?

Vai osaatko laulaa, soittaa, hauskuuttaa?

Äänentoisto tuottaa ongelmia, osaatko hoitaa yksinkertaista koulun äänentoistolaitetta?

Tarvitsemme apuasi, ota yhteyttä!

Juhlien onnistumiseksi tarvitaan monta teki-jää, älä arkaile ottaa yhteyttä,

p. 050-5213336.

Tavataan
juhlilla!

Kurkijoki-Säätiö

Kurkijoki-Seura

Loimaan, Mellilän ja Vampulan Karjalaiset

Kurkijoen martat

**Kurkijokelaisen,
hiitolaisen ja karjalaisen
hengen vaali.**

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa
kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 44 eur. Tilattuna n. 1,80 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijoki.fi tai kurkijokelainen1@gmail.com

Reissu-Salla OSA 7

Paikallista
kukkaoloja

